ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ВІЦЕБСКІ ПРАЛЕТАРЫ

Орган гаркому КП(б)Б, гарсавету і гарпрафсавету.

№ 17 ПЯТНІЦА, 20 СТУДЗЕНЯ 1933 Г. № 17

ЦК нацкампартый, усім абкомам, крайкомам УсеКП(б).

У зьвязку з 9-й гадавінай сьмерці ЛЕНІНА, ЦК УсеКП(б) прапануе:

Правесьці шырокія партыйныя, камсамольскія, рабочыя, калгасныя сходы. Даклады павінны быць увязаны з работай аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б), які вёў вынікі пераможна завяршонай пяцігодкі ў чатыры гады, выкананай пад кіраўніцтвам ленінскай партыі і яе ЦК, на падставе запавету і ўказаньняў Леніна.

У ленінскія дні неабходна мабілізаваць працоўных вакол правядзеньня ў жыцьцё пастаноў аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б) вакол задач народна-гаспадарчага пляну 1933 году—першага году другой пяцігодкі, мабілізаваць вільнасьць, энэргію і волю мас на справу выкананьня пляну першага году другой пяцігодкі, асваеньня новых прадпрыемстваў прамысловасьці гаспадарча-палітычнага і арганізацыйнага ўмацаваньня калгасаў і саўгасаў і выгнаньня адтуль шкоднікаў і сабатажнікаў.

ЦК прапануе партарганізацыям у ленінскія дні сканцэнтраваць увагу ўсіх камуністаў на прапагандзе і пашырэньні ідэй ленінізму, запавету і ўказаньняў Леніна, сканцэнтраваць увагу камуністаў і беспартыйных на задачах ачысткі радоў партыі ад прымазаўшыхся, чужых і няўстойлівых элементаў, ад жулікаў з партбілетам у кішэні.

ЦК УсеКП(б).

АБ РАБОЦЕ У ВЕСЦЫ.

ПРАМОВА тав. СТАЛІНА

на Аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК УсеКП(б) 11-га студзеня 1933 году.

Таварышы! Я думаю, што прамоўцы правільна абмалявалі становішча партыйнай работы ў вёсцы, яе недахопы, яе дастоінствы,—асабліва яе недахопы. І ўсё-ж, мне здаецца, што яны не сказалі самага галоўнага наконт недахопаў нашай работы ў вёсцы, ня ўскрылі карэньняў гэтых недахопаў.

А між тым, гэты бок прадстаўляе для нас найбольшы інтарэс. Дазвольце пагэтаму выказаць сваю думку аб недахопах нашай работы ў вёсцы, выказаць з усёй той прамотой, якая ўласьціва бальшавікам.

У чым заключаецца галоўны недахоп нашай работы ў вёсцы за апошні год, за 1932 год?

Галоўны недахоп заключаецца ў тым, што хлебазагатоўкі ў гэтым годзе прайшлі ў нас з большымі труднасьцямі, чымся ў папярэднім годзе, чымся ў 1931 годзе.

Тлумачыць гэта дрэнным становішчам ураджаю ні ў якім разе нельга, таму што ўраджай у нас сёлета быў ня горш, а лепш, чымся ў папярэднім годзе. Ніхто ня можа адмаўляць, што валавы збор хлябоў у 1932 годзе быў большы, чымся ў 1931 г., калі засушша ў пяці асноўных раёнах Паўночнага Ўсходу СССР значна скараціла хлебны балянс краіны. Канешна, мы і ў 1932 г. мелі некаторыя страты ўраджаю з прычыны неспрыяючых кліматычных умоў на Кубані і Цярэку, а таксама ў некаторых раёнах Украіны. Але ня можа быць сумненьня ў тым, што гэтыя страты не складаюць і паловай долі тых страт, якія мелі месца ў 1931 г. у сілу засушшы ў Паўночна-ўсходніх раёнах СССР. Значыцца, у 1932 годзе хлеба ў нас было ў краіне больш, чымся ў 1931 г. І ўсё-ж, ня гледзячы на гэту акалічнасьць, хлебазагатоўкі прайшлі ў нас у 1932 г. з большымі затрудненьнямі, чымся ў папярэднім годзе.

У чым тут справа? Дзе прычыны гэтага недахопу нашай работы? Чым вытлумачыць гэту неадпаведнасьць?

1. Тлумачыцца гэта перш за ўсё тым, што нашы таварышы на мясцох, нашы вясковыя работнікі ня здолелі ўлічыць новай абстаноўкі ў вёсцы, створанай аб'яўленьнем калгаснага гандлю хлебам. І іменна таму, што яны ня ўлічылі новай абстаноўкі, іменна пагэтаму яны ня здолелі перабудавацца на новы лад дапасоўна да новай абстаноўкі. Пакуль ня было калгаснага гандлю хлебам, пакуль ня было двух цэн на хлеб, дзяржаўнай і рыначнай,—абстаноўка ў вёсцы была адна. З абвяшчэньнем калгаснага гандлю хлабам абстаноўка павінна была зьмяніцца крута, бо абвяшчэньне калгаснага гандлю азначае легалізацыю рыначнай цаны на хлеб, больш высокай, чымся ўстаноўленая дзяржаўная цана. Няма чаго і даказваць, што гэтая акалічнасьць павінна была стварыць у сялян вядомую стрыманасьць у справе здачы хлеба дзяржаве. Селянін прыкідваў так: «абвешчаны калгасны гандаль хлебам, легалізавана рыначная цана, на рынку я магу за тую-ж колькасьць хлеба атрымаць больш, чымся пры здачы хлеба дзяржаве,—значыцца, калі я ня дурак, я павінен хлеб прытрымаць, здаваць яго дзяржаве менш, пакінуць яго для калгаснага гандлю больш і, такім чынам, дабіцца таго, каб выручыць больш за тую-ж колькасьць праданага хлебу».

Самая простая і натуральная лёгіка!

Але бяда тут састаіць у тым, што нашы вясковыя работнікі, ва ўсялякім выпадку шмат з іх, не зразумелі гэтай простай і натуральнай рэчы. Каб не сарваць заданьняў савецкай улады, камуністы павінны былі пры гэтай новай абстаноўцы з першых-жа дзён уборкі, яшчэ ў ліпені месяцы 1932 г.,—яны павінны былі ўсямерна ўсіліць і падганяць хлебазагатоўкі. Гэтага патрабавала абстаноўка. А як яны паступілі на справе? Замест таго, каб падганяць хлебазагатоўкі, яны сталі падганяць стварэньне ўсялякага роду фондаў, узмацняючы тым самым стрыманасьць здатчыкаў хлеба ў справе выкананьня іх абавязкаў перад дзяржавай. Не зразумеўшы новай абстаноўкі, яны пачалі баяцца не таго, што стрыманасьць сялян у справы хлебаздачы можа затармазіць хлебазагатоўкі, але пачалі баяцца таго, што сяляне не здагадаюцца папрытрымаць хлеб для вывазу яго потым на рынак па лініі калгаснага гандлю і, чаго добрага, возьмуць ды здадуць увесь свой хлеб на элеватары.

Інакш кажучы, нашы вясковыя камуністы, прынамсі большасьць з іх, раскусілі калгасны гандаль толькі з яе СТАНОЎЧАГА боку, зразумелі і ўсвоілі яе СТАНОЎЧЫ бок, але зусім не зразумелі і не ўсвоілі АДМОЎНЫХ бакоў калгаснага гандлю,—не зразумелі таго, што адмоўныя бакі калгаснага гандлю могуць нанесьці вялікую шкоду дзяржаве, калі яны, г. зн. камуністы, не пачнуць з першых-жа дзён уборкі ўсімерна разгортваць хлебазагатоўчую кампанію.

І гэта памылка была дапушчана не толькі работнікамі ў калгасах. Яна была дапушчана таксама дырэктарамі саўгасаў, якія, злачынна прытрымліваючы хлеб, не здалі яго [illegible] дзяржаве, а сталі прадаваць яго на бок па больш высокай цане.

Ці ўлічвалі Саўнарком і ЦК гэту новую абстаноўку, створаную ў зьвязку з калгасным гандлем хлебам? Так, улічвалі. У сваёй пастанове прама гаворыцца, што калгасны гандаль хлебам можна адкрыць толькі пасьля таго, як будзе выканан цалкам і поўнасьцю плян хлебазагатовак і будзе сабрана насеньне. Там прама сказана, што толькі пасьля сканчэньня хлебазагатовак і засыпкі насеньня, прыкладна да 15 студзеня 1933 году—толькі пасьля выкананьня гэтых умоў можна будзе адкрыць калгасны гандаль хлебам. Гэтай сваёй пастановай Саўнарком і ЦК нібы гаварылі нашым вясковым работнікам: не засланяйце сваю ўвагу клопатамі аб фондах і запасах усялякага роду, не адвлекайцеся ад галоўнай задачы, разгарніце хлебазагатоўкі з першых-жа дзён уборкі і фарсуйце іх, бо першая запаведзь—выкананьне пляну хлебазагатовак, другая запаведзь—засыпка насеньня, і толькі пасьля выкананьня гэтых умоў можаце пачаць і разгортваць калгасны гандаль хлебам.

Памылка Палітбюро ЦК і Саўнаркому састаяла, мабыць, у тым, што яны недастаткова настойліва падкрэсьлілі гэты бок справы і недастаткова громка папярэдзілі нашых вясковых работнікаў аб небясьпецы, таячайся ў калгасным гандлі. Але, што яны аб гэтай небясьпецы папярэдзілі, і папярэдзілі досыць ясна—у гэтым ня можа быць ніякага сумненьня. Трэба прызнаць, што ЦК і Саўнарком некалькі пераацанілі ленінскае загартаваньне і празорлівасьць нашых работнікаў на мясцох, ня толькі раённых, але і раду абласных.

Можа быць ня трэба было абвяшчаць калгасны гандаль хлебам? Можа быць гэта была памылка, асабліва, калі мець на ўвазе тую акалічнасьць, што калгаснаму гандлю ўласьцівы ня толькі станоўчыя, але і некаторыя адмоўныя бакі?

Не, гэта ня было памылкай. Ніводнае рэвалюцыйнае мерапрыемства не гарантавана ад некаторых адмоўных бакоў, калі яно праводзіцца няправільна. Тое-ж самае трэба сказаць аб калгасным гандлі хлебам. Калгасны гандаль патрэбен і выгодны як вёсцы, так і гораду, як рабочай клясе, так і сялянству. І іменна таму, што ён выгодны, яго трэба было ўвесьці.

Чым кіраваліся Саўнарком і ЦК, уводзячы калгасны гандаль хлебам?

Перш за ўсё тым, каб пашырыць базу таваразвароту паміж горадам і вёскай і палепшыць снабжэньне рабочых сельска-гаспадарчымі прадуктамі, а сялян—гарадзкімі вырабамі. Ня можа быць сумненьняў, што аднаго толькі дзяржаўнага і каапэрацыйнага гандлю для гэтага недастаткова. Гэтыя каналы таваразвароту трэба было дапоўніць новым каналам—калгасным гандлем. І мы іх дапоўнілі ўвёўшы калгасны гандаль.

Яны кіраваліся, далей, тым, каб пры дапамозе калгаснага гандлю хлебам даць калгасьніку дадатковую крыніцу даходу і ўмацаваць яго эканамічнае становішча.

Яны кіраваліся, урэшце, тым, каб увядзеньнем калгаснага гандлю даць селяніну новы штуршок для палепшаньня работы калгасаў, як па лініі севу, так і па лініі уборкі.

Вы ведаеце, што ўсе гэтыя меркаваньні Саўнаркому і ЦК цалкам і поўнасьцю пацьвердзіліся фактамі з жыцьця калгасаў за апошні час. Узмацненьне працэсу ўмацаваньня калгасаў, спыненьне выхадаў з калгасаў, нарастаючая цяга аднаасобнікаў у калгасы, імкненьне калгасьнікаў прымаць новых членаў з большым разборам,—усё гэта і шмат падобнае з нясумненнасьцю кажуць аб тым, што калгасны гандаль ня толькі не паслабіла, а наадварот, узмацніла і ўпрочыла становішча калгасаў.

Стала быць, недачоты нашай работы ў вёсцы тлумачацца не калгасным гандлем, а незаўсёды правільным яе правядзеньнем, няўменьнем улічыць новую абстаноўку, няўменьнем перабудаваць свае рады дапасоўна да новай абстаноўкі, створанай абвяшчэньнем калгаснага гандлю хлебам.

2) Другая прычына недахопаў нашай работы на вёсцы заключаецца ў тым, што нашы таварышы на мясцох,—і ня толькі гэтыя таварышы,—не зразумелі зьмены ўмоў нашай работы у вёсцы, адбыўшайся ў зьвязку з зацьвердажаньнем пануючага становішча калгасаў у асноўных хлебных раёнах. Мы ўсе радуемся таму, што калгасная форма гаспадаркі стала пануючай формай у нашых хлебных раёнах. Але ня ўсе разумеюць таго, што гэта акалічнасьць не зьмяншае, а павялічвае нашы клопаты і нашу адказнасьць у справе разьвіцьця сельскай гаспадаркі. Шмат хто думаюць, што калі дасягнута, скажам, 70 ці 80 процантаў калектывізацыі ў тым ці іншым раёне, у той ці іншай вобласьці, то гэтым ужо ўсё дано і мы можам прадаставіць справу натуральнаму ходу рэчаў, прадаставіць справу самацёку, мяркуючы, што калектывізацыя сама зробіць сваю справу, сама ўздыме сельскую гаспадарку. Але гэта глыбокая аблуда, таварышы. На самай справе, пераход да калектыўнай гаспадаркі, як пераважаючай форме гаспадаркі, не памяншае, а павялічвае нашы клопаты аб сельскай гаспадарцы, не памяншае, а павялічвае кіруючую ролю камуністаў у справе ўздыму сельскай гаспадаркі. Самацёк цяпер больш чым калі небудзь небясьпечны для справы разьвіцьця сельскай гаспадаркі. Самацёк цяпер можа пагубіць усю справу.

Пакуль у вёсцы пераважаў аднаасобны гаспадар, партыя магла абмяжаваць сваё ўмяшацельства ў справу разьвіцьця сельскай гаспадаркі асобнымі актамі дапамогі, парады ці папярэджаньня. Тады аднаасобнік сам павінен быў клапаціцца аб сваёй гаспадарцы, бо яму няма на каго было ўзваліць адказнасьць за гэту гаспадарку, якая была толькі яго асабовай гаспадаркай, і няма на каго было разьлічваць, апрача сябе самаго. Тады аднаасобнік павінен быў сам клапаціцца аб сяўбе, аб уборцы і наогул аб усіх працэсах сельска-гаспадарчай працы, калі ён не хацеў застацца бяз хлеба і стаць ахвярай голаду. З пераходам на калектыўную гаспадарку справа істотна зьмянілася. Калгас ня ёсьць аднаасобная гаспадарка. Калгасьнікі так і гавораць цяпер: „Калгас мой і ня мой, ён мой, але разам з тым ён належыць Івану, Піліпу, Міхасю і іншым членам калгасу, калгас агульны". Цяпер ён, калгасьнік, учорайшні аднаасобнік і сёньняшні калектывіст,—цяпер ён можа ўзваліць адказнасьць і можа разьлічваць на іншых членаў калгасу, ведаючы, што калгас не пакіне яго бяз хлеба. Пагэтаму клопат у яго, у калгасьніка, стала менш, чымся пры індывідуальнай гаспадарцы, бо клопаты і адказнасьць за гаспадарку разьмеркаваны зараз паміж усімі калгасьнікамі.

Што-ж адсюль сьледуе? А з гэтага сьледуе тое, што цэнтр цяжару адказнасьці за вядзеньне гаспадаркі перамясьціўся цяпер ад асобных сялян на кіраўніцтва калгасу, на кіруючае ядро калгасу. Цяпер сяляне патрабуюць клопаты аб гаспадарцы і разумнага вядзеньня справы не ад саміх сябе, а ад кіраўніцтва калгасу, ці, больш пэўна, ня столькі ад саміх сябе, колькі ад кіраўніцтва калгасу. А што гэта значыць? Гэта значыць, што партыя ўжо ня можа цяпер абмежавацца асобнымі актамі ўмяшацельства ў працэс сельска-гаспадарчага разьвіцьця. Яна павінна цяпер узяць у свае рукі кіраўніцтва калгасамі, прыняць на сябе адказнасьць за работу і дапамогу калгасьнікам, весьці сваю гаспадарку ўперад на аснове даных навукі і тэхнікі.

Але гэта ня ўсё. Калгас ёсьць буйная гаспадарка. Але буйную гаспадарку нельга весьці бяз пляну. Буйная гаспадарка ў земляробстве, што ахоплівае сотні, а часам і тысячы двароў, можа весьціся толькі ў парадку плянавага кіраўніцтва. Бяз гэтага яна павінна загінуць і разваліцца. Вось вам яшчэ адна новая ўмова пры калгасным ладзе, у корані адрозьніваючаяся ад умоў вядзеньня аднаасобнай дробнай гаспадаркі. Ці можна прадаставіць вядзеньне такой гаспадаркі, так званаму, натуральнаму ходу рэчаў—самацёку? Ясна, што нельга. Каб весьці такую гаспадарку, трэба забясьпечыць калгас вядомым мінімумам элемэнтарна пісьменых людзей, здольных плянаваць гаспадарку і весьці яе арганізавана. Зразумела, што без сыстэматычнага ўмяшацельства з боку савецкай улады ў справу калгаснага будаўніцтва, без яе сыстэматычнай дапамогі наладзіць такую гаспадарку не магчыма.

А што з гэтага сьледуе? А з гэтага сьледуе тое, што калгасны лад не зьмяншае, а павялічвае клопаты і адказнасьць партыі і ўраду ў адносінах разьвіцьця сельскай гаспадаркі. З гэтага сьледуе, што партыя, калі яна хоча кіраваць калгасным рухам, павінна ўваходзіць ва ўсе дэталі калгаснага жыцьця і калгаснага кіраўніцтва. З гэтага сьледуе, што партыя павінна не зьмяншаць, а памнажаць свае сувязі з калгасамі, што яна павінна ведаць усё, што адбываецца ў калгасах, каб сваечасова прыйсьці на дапамогу і папярэдзіць пагражаючыя калгасам небясьпекі.

А што мы бачым на справе? На справе мы бачым адарванасьць цэлага раду раённых і абласных арганізацый ад жыцьця калгасаў, ад іх запатрабаваньняў. Сядзяць людзі ў канцэлярыях і самадавольна скрыпяць пер'ямі, не прыкмячаючы, што разьвіцьцё калгасаў ідзе міма бюракратычных канцэлярый. У паасобных выпадках адарванасьць ад калгасаў даходзіла да таго, што некаторыя члены краявых арганізацый даведваліся аб справах калгаса ў сябе ў краі не ад адпаведных раённых арганізацый, а ад членаў ЦК у Маскве. Гэта пячальна, але гэта факт, таварышы. Пераход ад індывідуальнай гаспадаркі да калгасаў павінен быў прывесьці да ўзмацненьня кіраўніцтва камуністаў у вёсцы. А на справе ў радзе выпадкаў гэты пераход прывёў да таго, што камуністы пачылі на лаўрах, казыраючы высокім процантам калектывізацыі, і прадаставілі справу самацёку, прадаставілі справу натуральнаму ходу рэчаў. Праблема плянавага кіраўніцтва калгаснай гаспадаркай павінна была прывесьці да ўзмацненьня кіраўніцтва камуністаў у калгасах. А на справе ў радзе выпадкаў атрымалася тое, што камуністы аказаліся ў нецях, а ў калгасах запраўлялі былыя белыя афіцэры, былыя пятлюраўцы і наогул ворагі рабочых і сялян.

Так абстаіць справа з другой прычынай недахопаў нашай работы ў вёсцы.

3) Трэцяя прычына недахопаў нашай работы ў вёсцы састаіць у тым, што шмат нашых таварышоў пераацэнілі калгасы, як новую форму гаспадаркі, пераацанілі і ператварылі іх у абразы. Яны рашылі, што калі даны калгасы, як сацыялістычная форма гаспадаркі,—то гэтым ужо дадзена ўсё, гэтым ужо забясьпечаны правільнае вядзеньне справы калгасаў, правільнае плянаваньне калгаснай гаспадаркі, ператварэньне калгасаў у ўзорныя сацыялістычныя гаспадаркі. Яны не зразумелі, што калгасы ў сэнсе свайго арганізацыйнага ўпарадкаваньня ўсё яшчэ слабы і маюць патрэбу ў сур'ёзнай дапамозе з боку партыі, як у сэнсе забясьпячэньня іх праверанымі бальшавіцкімі кадрамі, так і ў сэнсе бягучага кіраўніцтва калгаснымі справамі. Але гэта ня ўсё, і нават не галоўнае. Галоўны недахоп састаіць тут у тым, што шмат нашых таварышоў пераацэнілі сілы і магчымасьці саміх калгасаў, як новай формы арганізацыі сельскай гаспадаркі. Яны не зразумелі таго, што калгас сам па сабе, ня гледзячы на тое, што ён зьяўляецца сацыялістычнай формай гаспадаркі,—далёка яшчэ не гарантаваны ад усялякага роду небясьпек і пранікненьня ў кіраўніцтва калгасаў усялякага роду контр-рэвалюцыйных элементаў, не гарантаваны пры вядомых умовах калгасы могуць быць выкарыстаны антысавецкімі элемэнтамі ў сваіх мэтах.

Калгас ёсьць сацыялістычная форма ГАСПАДАРЧАЙ арганізацыі таксама, як саветы зьяўляюцца сацыялістычнай формай ПАЛІТЫЧНАЙ арганізацыі. Як калгасы, так і саветы зьяўляюцца найвялікшай заваёвай нашай рэвалюцыі, найвялікшай заваёвай рабочай клясы. Але калгасы і саветы ўяўляюць толькі ФОРМУ арганізацыі, праўда, сацыялістычную, але ўсё-ж ФОРМУ арганізацыі. Усё залежыць ад таго, які ЗЬМЕСТ будзе ўліты ў гэту форму. Мы ведаем выпадкі, калі саветы рабочых і салдацкіх дэпутатаў падтрымлівалі на вядомы пэрыяд контр-рэвалюцыю супроць рэвалюцыі. Так была справа ў нас, у СССР, напрыклад, у ліпені 1917 г., калі саветамі кіравалі меншавікі і эсэры і саветы прыкрывалі контр-рэвалюцыю супроць рэвалюцыі. Так была справа ў Германіі ў канцы 1918 г., калі саветамі кіравалі сацыял-дэмакраты і калі яны прыкрывалі контр-рэвалюцыю супроць рэвалюцыі. Значыцца, справа ня толькі ў саветах, як у форме арганізацыі, хаця сама гэта форма ўяўляе сабою найвялікшую рэвалюцыйную заваёву. Справа, перш за ўсё, у зьмесьце работы саветаў, справа ў характары работы саветаў, справа ў тым, ХТО іменна кіруе саветамі,—рэвалюцыянэры ці контр-рэвалюцыянэры. Гэтым, уласна, і тлумачыцца той факт, што контр-рэвалюцыянэры не заўсёды выказваюцца супроць саветаў. Вядома, напрыклад, што галава рускай контр-рэвалюцыі Мілюкоў у часе Крандштацкага паўстаньня выказваўся за саветы, але без камуністаў: «Саветы без камуністаў»—вось які быў тады лёзунг галавы рускай контр-рэвалюцыі Мілюкова. Контр-рэвалюцыянэры зразумелі, што справа ня толькі ў саміх саветах, але перш за ўсё у тым, хто будзе імі кіраваць.

Тое-ж самае трэба сказаць аб калгасах. Калгасы, як сацыялістычная форма арганізацыі гаспадаркі, могуць паказаць цуда гаспадарчага будаўніцтва, калі ва главе іх стаяць сапраўды рэвалюцыянэры, бальшавікі, камуністы. І наадварот—калгасы могуць ператварыцца на вядомы пэрыяд у прыкрыцьцё усялякага роду контр-рэвалюцыйных дзеяньняў, калі ў калгасах будуць запраўляць эсэры і меншавікі, пятлюраўскія афіцэры і іншыя белагвардзейцы, былыя дзянікінцы і калчакоўцы. Пры гэтым трэба мець на ўвазе, што калгасы, як форма арганізацыі, ня толькі не гарантаваны ад пранікненьня антысавецкіх элемэнтаў, але становяць нават на першы час некаторыя выгоды для часовага скарыстаньня іх контр-рэвалюцыянэрамі. Пакуль сяляне вялі індывідуальную гаспадарку,—яны былі разрозьнены і аддзелены адзін ад аднаго, з прычыны чаго контр-рэвалюцыйныя папалзнавеньні антысавецкіх элемэнтаў у сялянскім асяродку не маглі даць вялікага эфэкту. Зусім іншы малюнак атрымліваецца пры пераходзе сялян да калгаснай гаспадаркі. Тут сяляне маюць ужо ў твары калгасаў гатовую форму масавай арганізацыі. З прычыны гэтага пранікненьне антысавецкіх элемэнтаў у калгасы і іх антысавецкая дзейнасьць можа даць куды большы эфэкт. Трэба палагаць, што ўсё гэта ўлічвае антысавецкія элемэнты. Вядома, што адна частка контр-рэвалюцыянэраў, напрыклад, на Паўночным Каўказе, сама стараецца стварыць нешта накшталт калгасаў, выкарыстоўваючы іх, як лягальнае прыкрыцьцё для сваіх падпольных арганізацый. Вядома таксама, што антысавецкія элемэнты ў радзе раёнаў, дзе яны яшчэ ня выкрыты і не разгромлены,—ахвотна ідуць у калгасы, нават усхваляюць калгасы для таго, каб стварыць унутры калгасаў гнёзды контр-рэвалюцыйнай работы. Вядома таксама, што адна частка антысавецкіх элемэнтаў сама выказваецца цяпер за калгасы, але з тым, каб у калгасах ня было камуністаў. «Калгасы без камуністаў»,—вось які лёзунг вынашваецца цяпер у асяродку антысавецкіх элемэнтаў. Значыцца, справа ня толькі ў саміх калгасах, як сацыялістычнай формы арганізацыі, але перш за ўсё у тым, які зьмест уліваецца ў гэту форму,—справа перш за ўсё у тым, ХТО стаіць на чале калгасаў і ХТО кіруе імі.

З пункту гледжаньня ленінізму калгасы, як і саветы, узятыя як форма арганізацыі, ёсьць зброя і толькі зброя. Гэту зброю можна пры вядомых умовах накіраваць супроць рэвалюцыі. Яе можна накіраваць супроць контррэвалюцыі. Яна можа служыць рабочай клясе і сялянству. Яна можа служыць пры вядомых умовах ворагам рабочае клясы і сялянства. Уся справа ў тым, у чыіх руках знаходзіцца гэта зброя і супроць каго яна будзе накіравана.

Гэта пачынаюць разумець ворагі рабочых і сялян, кіруемыя клясавым інстынктам.

Гэта яшчэ не разумеюць, на жаль, некаторыя нашы камуністы.

І іменна таму, што некаторыя нашы камуністы не зразумелі гэтай простай рэчы,—іменна таму мы маем цяпер такі малюнак, што ў радзе калгасаў запраўляюць справамі добра замаскаваныя антысавецкія элементы, якія арганізуюць там шкодніцтва і сабатаж.

4. Чацьвёртая прычына недахопаў нашай работы ў вёсцы састаіць у няўменьні цэлага раду нашых таварышоў на мясцох перабудаваць фронт барацьбы з кулацтвам, у неразуменьні таго, што твар клясавага ворага зьмяніўся за апошні час, зьмянілася тактыка клясавага ворага ў вёсцы і што адпаведна з гэтым трэба зьмяніць сваю тактыку, каб дабіцца посьпеху. Вораг зразумеў зьмяніўшуюся абстаноўку, зразумеў сілу і магутнасьць новага ладу ў вёсцы і, зразумеўшы гэта, перабудаваўся, зьмяніў сваю тактыку,—перашоў ад прамой атакі супроць калгасаў да работы ціхай сапай. А мы гэтага не зразумелі, новай абстаноўцы не разгледзелі і працягваем шукаць клясавага ворага там, дзе яго няма ўжо, працягваем весьці старую тактыку спрошчанай барацьбы з кулацтвам, тады, як яна, гэтая самая тактыка, даўно ўжо ўстарэла.

(Канец глядзі на 2-й старонцы).

СЕНЬНЯ—СХОД ПАРТАКТЫВУ.

Сёньня, а 6 гадз. увечары, у клюбе панчошніц склікаецца сход гарадзкога партыйнага актыву.

На абвестцы дню:

ВЫНІКІ АБ'ЯДНАНАГА ПЛЕНУМУ ЦК і ЦКК УсеКП(б), дакладчык—камандуючы войскамі БВА т. Уборэвіч

Білеты атрымаць сэкратарам партячэек і калектываў у таркоме, пакой № 8.

„...Рэвалюцыйная пільнасьць зьяўляецца той самай якасьцю, якая асабліва неабходна цяпер бальшавікам" (Сталін).

РАШЭНЬНІ ГІСТАРЫЧНАГА ПЛЕНУМУ ДАВЯДЗЕМ ДА МАС.

Новыя брыгады—у падарунак пленуму:

НА ПАНЧОШНАЙ ФАБРЫЦЫ ІМЯ КІМ ПРАПРАЦОЎКА РАШЭНЬНЯЎ АБ'ЯДНАНАГА ПЛЕНУМУ ЦК І ЦКК УсеКП(б) ПАЧАЛАСЯ 15-ГА СТУДЗЕНЯ НА АГУЛЬНЫМ ПАРТСХОДЗЕ СУМЕСНА З БЕСПАРТЫЙНЫМІ РАБОЧЫМІ.

У ГОНАР І АДЗНАКУ ГІСТАРЫЧНАГА ПЛЕНУМУ ЦК І ЦКК УсеКП(б) АРГАНІЗАВАНА НОВЫХ 5 ГАСПАДАРЧА-РАЗРАХУНКОВЫХ БРЫГАД.

Пад знакам ажыцьцяўленьня задач 1933 года.

13 студзеня пачалася прапрацоўка рашэньняў пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б) і даклада т. Сталіна сярод рабочых віцебскага трамваю.

Пасьля інструкцыйнай нарады партыйнага і камсамольскага актыву, 14 і 15 студзеня па зьменах была праведзена чытка дакладу т. Сталіна, а 15 студзеня ўвечары быў праведзен адкрыты партыйны сход з пастановай дакладу „аб выніках студзеньскага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б)". Акрамя камуністаў у партсходзе ўдзельнічалі 24 камсамольцы і 30 беспартыйных. У спрэчках выказалася 12 чалавек.

Частка таварышоў спыняліся на выключным гістарычным значэньні пленуму, падведзеным ім рэзультатам першай пяцігодкі і задачах 1933 году. Выступленьні тт. Гар'яна, Насьледнікава, Будрэвіча і інш. зьяўляюцца паказчыкам вялікага палітычнага росту членаў нашай партыі.

Камуністы-трамвайшчыкі значную частку ўвагі сканцэнтравалі на сваіх задачах, якія вынікаюць з рашэньняў пленуму. Т. Якубёнак гаварыў аб неабходнасьці ліквідацыі недахопаў, меўшыхся ў першай пяцігодцы, каб лепш аднесьціся да рамонту вагонаў. Т. Хадарэнка гаварыў аб недаацэнцы тэхнічнай вучобы, з прычыны чаго на візкім узроўні застаюцца тэхнічныя веды. Т. Пржэвальскі гаварыў аб тым, што яго брыгада бягучага рамонту выконвае ўмовы конкурсу трамвайшчыкаў. З рэзкай крытыкай недахопаў выступіла камуністка, брыгадзір вагону № 127 т. Кісялёва. Яна назвала па прозьвішчы тых, хто шкодзіць узьніцьцю работы трамваю, яна гаварыла аб дрэннай рабоце кантралёраў і катэгарычна патрабавала ўбраць з яе брыгады спэкулянтку Барбочанку. Сакратар парт'ячэйкі Аўсеяц зьвязаў пытаньне аб выніках пленуму ЦК і ЦКК з практычнай работай па шэфству над калгасам Асінаўка, Бараўлянскага сельсавету. Ён гаварыў аб неабходнасьці дапамагчы падшэфнаму калгасу ў падрыхтоўцы да веснавой сяўбы, яго ачысьці ад клясава-варожых элемэнтаў, якія шкодзяць у калгасе. Тав. Аўсеяц закрануў пытаньне аб барацьбе з прагульшчыкамі і варамі і аб момантах лібэральнічаньня ў адносінах да іх. На задачах трамваю ў сувязі з уступленьнем у 1933 год (па пытаньнях якасьці, прадукцыйнасьці працы, зьніжэньні сабекошту) падрабязна спыніўся ў сваім выступленьні дырэктар трамваю т. Фэльдман.

Вызначыўшы ў сваёй рэзалюцыі некаторыя практычныя задачы, партсход цалкам і поўнасьцю адобрыў рашэньні пленуму, адзначыў яго гістарычнае значэньне, а таксама гістарычнае значэньне дакладу правадыра партыі т. Сталіна.

Р. Н.

Абарганізацыі вытворча-тэхнічнага шэфства прадпрыемстваў над МТС і МТМ.

ПАСТАНОВА ЦК КП(б)Б.

1. Ухваліць ініцыятыву рабочых заводу імя Варашылава аб узяцьці вытворча-тэхнічнага шэфства над Слуцкай МТМ (майстэрняй капітальнага трактарнага рамонту).

2. Выходзячы з таго, што майстэрні па рамонце трактараў (МТМ) і рамонтныя майстэрні МТС працуюць нездавальняюча, як з прычыны невыстарчальнай насычанасьці кадравымі пралетарамі, дрэннай арганізацыі працы, так і з прычыны дрэннай пастаноўкі партыйна-масавай работы; выходзячы з таго, што гэта нездавальняючая работа МТМ ставіць пад пагрозу сваечасовы рамонт трактараў (на 10|І з агульнай колькасьці падлягаючых рамонту трактараў адрамантавана толькі 10 проц.), ЦК лічыць неабходным прыцягнуць да справы падрыхтоўкі трактарнага парку пралетарскую грамадзкасьць і ўсіх іншых мэталапрадпрыемстваў БССР на лініі арганізацыі вытворча-тэхнічнага шэфства над МТМ і МТС.

3. Асноўным зьместам работы па ажыцьцяўленьні вытворча-тэхнічнага шэфства, перш за ўсё, павінна быць:

а) аказаньне практычнай вытворча-тэхнічнай дапамогі МТС і МТМ у справе падрыхтоўкі ўсяго трактарнага парку да веснавой сяўбы 1933 г. (пасылка брыгад кваліфікаваных рабочых, мабілізацыя ўнутраных рэсурсаў, як па прадпрыемствах, так і ў самых МТМ і МТС, для выбару нехапаючых трактарных частак, выраб на шэфствуючых прадпрыемствах дэфіцытных частак трактароў);

б) перадача прадпрыемствамі МТС і МТМ лепшага вопыту арганізацыі і нармаваньня працы—партыйнай, прафсаюзнай і палітыка-выхаваўчай работы;

в) арганізацыя прадпрыемствамі перападрыхтоўкі кадраў спэцыялістаў (сьлесары, токары) МТС і МТМ з лепшых калгасьнікаў і рабочых, якія працуюць у майстэрнях МТС;

г) аказаньне парт. і прафарганізацыямі прадпрыемстваў канкрэтнай дапамогі МТС і МТМ у перабудове арганізацыйнай партыйна масавай і прафсаюзнай работы ў адпаведнасьці з пастановамі пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б) у справе ачысткі МТМ і МТС ад кулацкіх і клясава-варожых нам элемэнтаў, падбору і выхаваньня кадраў з лепшых, праверанных на справе калгасьнікаў-актывістаў.

4. Даручыць агітмасаваму аддзелу ЦК сумесна з ЦСПСБ і ЦП адпаведных саюзаў правесьці не пазьней 16 студзеня разьмеркаваньне і прымацаваньне прадпрыемстваў да МТМ і МТС з мэтай арганізацыі шэфства.

5. Абавязаць гаркомы і р'йкомы КП(б)Б, ЦСПСБ, ЦП адпаведных прафсаюзаў і трэст мэталааб'яднаньня забясьпечыць разгортваньне і правядзеньне шырокай арганізацыйнай і партмасавай работы сярод рабочых тых прадпрыемстваў, якія будуць прымацаваны да МТС і МТМ, пры гэтым ЦК асабліва зварачвае ўвагу партыйных і прафсаюзных арганізацый прадпрыемстваў на неабходнасьць самай рашучай барацьбы з малейшымі спробамі ператварыць вытворча-тэхнічнае шэфства ў простае бюракратычнае вылучэньне брыгад для пасылкі ў падшэфныя МТМ і МТС, у простую перадачу часткі матар'ялаў для рамонту трактараў і г. д.

Пытаньні прыняцьця шэфства, вылучэньне людзей, арганізацыя выбару нехапаючых частак трактараў, становішча падшэфнай МТМ і МТС, вынікі работы пасылаемых брыгад, справаздачы падшэфных,—усе гэтыя пытаньні павінны шырока абмяркоўвацца на цэхавых і зьменных сходах рабочых, прафактыву, бюро і сходах цэх'ячэек і парткалектываў.

Абавязаць трактарацэнтры пад адказнасьць т.т Качука, Грабенчыка і Дубоўскага забясьпечыць належныя ўмовы выяжджаючым ад прадпрыемстваў у МТС і МТМ брыгадам рабочых і асобным рабочым у адносінах таварыскага прыёму, харчаваньня, сродкаў перасоўваньня, азнаямленьня са становішчам ходу рамонту трактарнага парку і арганізацыі працы і інш.

6. Даручыць агітмасу ЦК выпусьціць інструкцыйную лістоўку па пытаньні арганізацыі вытворча-тэхнічнага шэфства і ўстанавіць сыстэматычны кантроль за выкананьнем гэтай пастановы.

ЯШЧЭ БОЛЬШ УЗЬНІМЕМ ЯРАСЬЦЬ МАС СУПРОЦЬ ВАРОЎ І ПРАГУЛЬШЧЫКАЎ, ЗРЫЎШЧЫКАЎ ПРАМФІНПЛЯНУ.

„БАРАЦЬБА ЗА АХОВУ ГРАМАДЗКАЙ УЛАСНАСЬЦІ, БАРАЦЬБА ЎСІМІ МЕРАМІ І ЎСІМІ СРОДКАМІ, ПРАДАСТАЎЛЯЕМЫМІ Ў НАША РАСПАРАДЖЭНЬНЕ ЗАКОНАМІ САВЕЦКАЙ УЛАДЫ—ЗЬЯЎЛЯЕЦЦА АДНЭЙ З АСНОЎНЫХ ЗАДАЧ ПАРТЫІ" (З ДАКЛАДУ Т. СТАЛІНА НА ПЛЕНУМЕ ЦК І ЦКК УсеКП(б).

Ад нашай выязной брыгады.

У цэхах інструмэнтальнай дзейнічае клясавы вораг.

Мініны, Кіяновіч, Лакісаў, Абазоўскі раскрадваюць на вачох кіраўнікоў фабрыкі дзяржаўную маёмасьць.

У сваёй гістарычнай прамове на студзеньскім аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК УсеКП(б) т. Сталін сказаў: «Рэвалюцыйная пільнасьць зьяўляецца той самай якасьцю, якая асабліва неабходна цяпер бальшавікам». Кіраўніцтва інструмэнтальна-мэблявай фабрыкі ўжо даўно страціла гэтую самую якасьць—клясавую пільнасьць. Яна ня прыняла ніякіх мер для аховы свайго сацыялістычнага прадпрыемства ад пранікненьня на фабрыку варожых нам элемэнтаў і для аховы дзяржаўнай маёмасьці.

Сыстэматычныя крадзяжы і хішчэньні—звычайнае зьявішча на фабрыцы. Прадзелкам клясавага ворага ня толькі не даюць рашучага адпору, але больш таго, тут ім створаны ўмовы для крадзяжу і хішчэньня дзяржаўнай маёмасьці. Тэрыторыя фабрыкі настолькі дрэнна ахоўваецца, што, як гавораць рабочыя, са двара фабрыкі можна вынесьці нават варштат і ніхто гэтага не заўважыць. Цэлыя круглыя суткі застаюцца незамкнутымі, усялякі можа зайсьці і ўзяць што пажадае. Штодзённа ў цэхах нагляданюцца выпадкі крадзяжу інструмэнтаў, крадуць часткі варштатаў. Узломы замкоў і хішчэньне з шафаў інструмэнтаў стала звычайным зьявішчам. Варта толькі рабочаму адвярнуцца, як у яго з-пад рук украдуць інструмэнт

На фабрыцы выпрацоўваюцца рэчы шырокага спажываньня: мундштукі, пэналі, крэйсмусы і іншыя дробныя рэчы. Толькі за чатыры дні мундштукоў пакрадзена звыш 100 штук. Некалькі месяцаў назад у рабочага Зубарова ўкралі скураную тужурку, у Шувалавай—паліто, у студзені з бульбахавальні пакралі 20 пудоў бульбы Фактаў шмат.

Воры, як правіла, застаюцца ня выкрытымі, але і выкрытых вароў адміністрацыя фабрыкі ня прыцягвае да адказнасьці, чым фактычна патурае крадзяжам, стварае атмасфэру безадказнасьці. Праілюструем гэта некаторымі фактамі.

У лістападзе мінулага году ў інструмэнтальным цэху быў пакрадзены інструмэнт. Пры вобыску ў кватэры рабочага Емяльянава знайшлі пакрадзеныя з фабрыкі: рубанак, два прэсы, два рэйсмусы, шпунгубнік, кутнік і 12 вінтоў да прэсаў. Як-жа адміністрацыя паступіла з гэтым ворагам? Намесьнік дырэктара Гельфанд (былы тады дырэктарам) распарадзіўся перадаць злоснага вара Емяльянава... таварыскаму суду. Але Емяльянаў не дачакаўся пакуль таварыскі суд будзе яго судзіць і пакінуў фабрыку.

У братоў Мініных у канцы сьнежня 1932 г. у аднаго знайшлі пакрадзеныя цьвікі, а другога паймалі з крадзенай дошкай Адміністрацыя абодвух заставіла на рабоце, замазаўшы гэту справу.

Кіяновіч—былы загадчык загатоўчага цэху, адміністрацыяй фабрыкі быў пасланы на загатоўкі, растраціў 300 рублёў і ў відзе «кары» быў пастаўлен адміністрацыяй на працу ля варштату.

Лакісаў—былы кладаўшчык, сын кулака, зволены з УНР-3 за крадзёж, знайшоў на фабрыцы цёплы прытулак. За сыстэматычнае абкрадваньне рабочых, крадзяжы хлеба, бульбы і іншых прадуктаў быў зволен з фабрыкі, але да судовай адказнасьці ня быў прыцягнуты.

Абазоўскі—рабочы мэблявага цэху, затрыманы на месцы злоўжываньня, калі ён ламаў замок з мэтай пранікнуць у мэблявы цэх. Да таго-ж Абазоўскі—кулацкі элемэнт. Аднак, адміністрацыя не знайшла нават патрэбным праверыць яго сацыяльны твар, не гаворачы ўжо аб яго прыцягненьні як ворага народа да судовай адказнасьці.

Як расцэньваць такія адносіны з боку гаспадарчага кіраўніцтва фабрыкі да аховы дзяржаўнай маёмасьці, да вароў і раскрадальнікаў грамадзкай уласнасьці? Адказам на гэта словамі т. Сталіна: «Дапускаць крадзяжы і хішчэньня дзяржаўнай маёмасьці,—і праходзіць міма падобных контр рэвалюцыйных агіднасьцяй,—значыць садзейнічаць падрыву савецкага ладу».

Падводзячы баланс «дзейнасьці» партыйнага, прафэсыянальнага і гаспадарчага кіраўніцтва інструмэнтальна-мэблявай фабрыкі, мы запісваем у «актыў» іх работы: прарыў у выкананьні прамфінпляну, перавыдаткаваньне фондаў зарплаты, поўны развал працоўнай дысцыпліны, разбазарваньне рабочых кантынгентаў, патураньне сыстэматычным крадзяжам і хішчэньням і г. д. і г. д.

* * *

З прадпрыемстваў мясцовага значэньня фабрыка становіцца прадпрыемствам рэспубліканскім, з прамтрэсту яна пераходзіць у веданьне трэста Лясбелу, адгэтуль стаўчыя перад фабрыкай задачы значна ўскладняюцца. Сучаснае партыйнае, прафсаюзнае і гаспадарчае кіраўніцтва фабрыкі практыкай сваёй работы даказала, што яно няздольна справіцца з ускладненымі задачамі.

У заключэньне мы яшчэ раз паўтараем: буржуазныя перараджэнцы з інструмэнтальна-мэблявай фабрыкі, якія давялі фабрыку да развалу, парушыўшыя рэвалюцыйную законнасьць, дазволіўшы клясаваму ворагу і яго агэнтуры безкарана парушаць сьвяшчэнную недатыкальнасьць грамадзкай уласнасьці—ня толькі павінны трымаць суровы адказ перад кантрольнай камісіяй, але і перад пралетарскім судом.

Брыгада «Віцебскага пралетара»:
А. Іофінаў,
Л. Міхін.

ГУНДАРАВУ—ДА СУРОВАЙ АДКАЗНАСЬЦІ.

Віцебская страхкаса ў апошні час дабілася значных дасягненьняў у галіне палепшаньня абслугоўваньня застрахаваных, павярнуўшыся ў сапраўднасьці тварам да вытворчасьці. Калектыў яе складаецца у большасьці з старых працаўнікоў, якія ўдарна выконваюць свае абавязкі і праяўляюць чулыя і ўважлівыя адносіны да наведвальнікаў і ў асаблівасьці да інвалідаў працы, добра ведаючы, што апошнія хворыя і нэрвовыя асобы.

Аднак, нельга прайсьці міма абураючага ўчынка сакратара інваліднага пункту Гундаравай па адносіне да інваліда працы т. Шэрмана (папутна казаць старога члена партыі і падпольшчыка). 15 студзеня, калі тав Шэрман зьвярнуўся з запытам адносна пратэзу да тав. Брын, знаходзячаяся часова на інвалідным пункце Гундарава ня толькі забараніла т. Брын адказаць на запытаньне тав. Шэрмана, але пачала яго гнаць з пакою, а калі ён ня так хутка вышаў адтуль, Гундарава ўдарыла яго.

Гэты абураючы учынак Гундаравай быў належным чынам ацэнены калектывам страхкасы. Агульны сход аднагалосна пастанавіў выключыць Гундараву з членаў саюзу і ўхваліў рашэньне адміністрацыі страхкасы аб звальненьні яе з работы і перадачы справы пракуратуры для прыцягненьня Гундаравай да крымінальнай адказнасьці.

Рэдкалегія насьценгазэты страхкасы.

КЛЯСАВАГА ВОРАГА З ПАРТБІЛЕТАМ У КІШЭНІ МАЗОЛЕСА—ЗА БОРТ ПАРТЫІ.

13 студзеня ў часе абедзенага перапынку ў сталовую пабудовы дзьвінскага маста прышоў прадстаўнік рабкаму і абвясьціў аб тым, што пам. прараба тав. Новікаў зробіць інфармацыю аб барацьбе з прагульшчыкамі.

Калі тав Новікаў пачаў гаварыць аб тым, што на пабудове [illegible] прагулаў—член партыі Мазолес [illegible]. Калі тав. Новікаў пачаў пералічваць прагульшчыкаў, у лік якіх быў названы і Мазолес, апошні [illegible].

Так выступіць і гаварыць аб тым, можа толькі клясавы вораг.

Мазолес—[illegible] клясавага ворага, [illegible]. Мазолес павінен быць выкінуты з радоў партыі і саюзу.

І. Гендзін.

АБМЕННЫ ПУНКТ ПРАГУЛЬШЧЫКАЎ.

Зайдзіце ў сталоўку абутковай фабрыкі «Прагрэс», вы ўбачыце плакаты, у канторы фабкому, на кожнай сьцяне вісяць плакаты, папулярызуючыя пастанову ўраду аб барацьбе з прагульшчыкамі і заклікаючыя да жорсткай барацьбы з прагуламі.

Аднак, [illegible] у сьнежні прагулялі 25 дзён рабочыя Рыхлевіч, Савіцкая, Абрамаў, Борц, Крыстоп, Абрамкін і Ліпаў. Ліпаў і Мандрык [illegible].

Што яны за гэта атрымалі?

Справу Ліпава, які прагуляў два дні, разглядалі ў фабкоме і вынесьлі пастанову: «Прагул Ліпава лічыць уважлівым, [illegible]».

Фабком вынес пастанову, як кажуць, „на братэрску". [illegible] Прагульшчык і п'яніца Ліпаў застаўся працаваць на фабрыцы.

[illegible]

Беспакараным застаўся прагульшчык—Борц, Крыстоп, Абрамкін і інш.

Варта заўважыць і тое, што за апошні час стварыўся свайго роду абмен прагульшчыкамі паміж фабрыкай „Прагрэс" і абутковай імя Лекерта.

Вось прыклады: з фабрыкі «Прагрэс» зволілі прагульшчыкаў Бандарава і Кагана, а фабрыка імя Лекерта прыняла іх на работу.

Фабрыка імя Лекерта зволіла прагульшчыкаў: Будоўніча, Каваленка і Саравайскага, а фабрыка „Прагрэс" прыняла іх да сябе на работу.

Дэзарганізатар вытворчасьці, лодыр, прагульшчык, п'яніца знаходзіць сябе прытулак і спачуваньне на фабрыках „Прагрэс" і імя Лекерта.

Вывад.

Той, хто не змагаецца з прагульшчыкам—дэзарганізатарам вытворчасьці—зьяўляецца дапаможнікам клясаваму ворагу і толькі тым, што на фабрыцы „Прагрэс" не вядзецца ніякай барацьбы з прагульшчыкамі, можна тлумачыць тое, што за першую дэкаду студзеня фабрыка выканала свой прамфінплян толькі на 50,9 проц.

Н Майскі.

Працяг прамовы тав. Сталіна на аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК УсеКП(б).

Шукаюць клясавага ворага па-за калгасамі, шукаюць яго выглядзе людзей з зьверскай фізіаноміяй, з грамаднымі зубамі, з тоўстым каркам, з абрэзам у руках. Шукаюць кулака, якім мы яго ведаем з плякатаў. Але такіх кулакоў даўно ўжо няма на паверхні. Цяперашнія кулакі і падкулачнікі, цяперашнія антысавецкія элемэнты ў вёсцы—большай часткай людзі «ціхія», «сладзенькія», амаль «сьвятыя». Іх ня трэба шукаць далёка ад калгасаў, яны сядзяць у самым калгасе і займаюць там пасады кладаўшчыкоў, загаспадаркай, рахункаводаў, сакратароў і г. д. Яны ніколі ня скажуць—«далоў калгасы». Яны «за» калгасы. Але яны вядуць у калгасах такую сабатажніцкую і шкодніцкую работу, што калгасам ад іх не паздаровіцца. Яны ніколі ня скажуць—«далоў хлебазагатоўкі». Яны «за» хлебазагатоўкі. Яны «толькі» пускаюцца ў дэмагогію і патрабуюць, каб калгас стварыў фонд для жывёлагадоўлі, у тры большы па размерах, чым гэта патрабуецца для справы, каб калгас стварыў страхавы фонд у тры разы большы па разьмерах, чым гэта патрабуецца для справы, каб калгас выдаваў на грамадзкае харчаваньне ад 6 да 10 фунтаў хлеба ў дзень на работніка і г. д. Зразумела, што пасьля такіх «фондаў» і выдач на грамадзкае харчаваньне, пасьля такой жульніцкай дэмагогіі, гаспадарчая магутнасьць калгасу павінна быць падарвана і для хлебазагатовак не застаецца месца.

Каб разгледзець такога спрытнага ворага і не паддацца дэмагогіі, трэба ўладаць рэвалюцыйнай пільнасьцю, трэба валодаць здольнасьцю сарваць маску з ворага і паказаць калгасьнікам яго сапраўдны контр-рэвалюцыйны твар. Але ці многа ёсьць ў нас у вёсцы камуністаў, што валодаюць гэтымі якасьцямі? Камуністы ня рэдка ня толькі не выкрываюць такіх клясавых ворагаў, а наадварот самі паддаюцца іх жульніцкай дэмагогіі і плятуцца за імі ў хвасьце.

Не прыкмячаючы клясавага ворага ў яго новай масцы і ня ўмеючы выкрываць яго машэньніцкія махінацыі, некаторыя нашы таварышы нярэдка супакойваюць сябе тым, што кулакоў ужо няма, нібы, на сьвеце, што антысавецкія элемэнты ў вёсцы ўжо зьнішчаны ў рэзультаце палітыкі ліквідацыі кулацтва як клясы і што можна прамірыцца з прычыны гэтага з існаваньнем «нэйтральных» калгасаў, што не зьяўляецца ні бальшавіцкімі, ні антысавецкімі, але якія самі, так казаць стыхійным парадкам, павінны будуць перайсьці на бок савецкай улады. Але гэта глыбокая аблуда, таварышы. Кулакі разьбіты, але яны далёка яшчэ не дабіты. Больш таго,—яны ня хутка яшчэ будуць дабіты, калі камуністы будуць зяваць і благадушаствацъ, мяркуючы, што кулакі самі сайдуць у магілу ў парадку так сказаць стыхійнага свайго разьвіцьця. Што датычыцца «нэйтральных» калгасаў, то іх няма наогул і ня можа быць у прыродзе. «Нэйтральныя» калгасы—гэта фантазія людзей, якім даны вочы для таго, каб нічога ня бачыць. Пры такой вострай клясавай барацьбе, якая маецца ў нас цяпер у савецкай краіне, для «нэйтральных» калгасаў не застаецца ўжо месца, пры такой абстаноўцы калгасы могуць быць АЛЬБО бальшавіцкімі, АЛЬБО антысавецкімі. І калі мы ня кіруем у тых ці іншых калгасах, то гэта значыць, што імі кіруюць антысавецкія элемэнты. У гэтым ня можа быць ніякага сумненьня.

5. Урэшце, яшчэ адна прычына недахопаў нашай работы ў вёсцы. Састаіць яна, гэта прычына, у недаацэнцы ролі і адказнасьці камуністаў у справе калгаснага будаўніцтва, недаацэнцы ролі і адказнасьці камуністаў у справе хлебазагатовак. Гаворачы аб труднасьцях хлебазагатовак, камуністы звычайна ўзвальваюць адказнасьць на сялян, сьцьвярджаючы, што ва ўсім вінаваты сяляне. Але гэта зусім няверна і бязумоўна несправядліва. Сяляне тут ня прычым. Калі гутарка ідзе аб адказнасьці і віноўнасьці, то адказнасьць падае цалкам і поўнасьцю на камуністаў, а вінаваты тут ва ўсім—толькі мы, камуністы.

У сьвеце няма і ня бывала такой магутнай і аўтарытэтнай улады, як наша савецкая ўлада. У сьвеце няма і ня было такой магутнай аўтарытэтнай партыі, як наша камуністычная партыя. Ніхто не перашкаджае і ня можа перашкодзіць нам весьці справу калгасаў так, як патрабуюць гэтага інтарэсы калгасаў, інтарэсы дзяржавы. І калі нам не заўсёды ўдаецца весьці справу калгасаў так, як патрабуе гэтага ленінізм, калі мы дапускаем нярэдка рад грубых, непрасьціцельных памылак, скажам, па лініі хлебазагатовак, то вінаваты ў гэтым мы, і толькі мы.

Мы вінаваты ў тым, што не разгледзелі адмоўных бакоў калгаснага гандлю хлебам і дапусьцілі рад грубейшых памылак. МЫ вінаваты ў тым, што цэлы рад нашых арганізацый адарваліся ад калгасаў, пачылі на лаўрах і аддаўся стыхіі самацёку. МЫ вінаваты ў тым, што цэлы рад нашых таварышоў ўсё яшчэ пераацэньваюць калгасы, як форму масавай арганізацыі, не разумеючы, што справа ня столькі ў самой форме, колькі ў тым, каб самім узяць на сябе кіраваньне калгасамі і вышыбіць з кіраўніцтва калгасамі антысавецкія элемэнты. МЫ вінаваты ў тым, што не разгледзелі новай абстаноўкі і не ўясьнілі сабе новую тактыку клясавага ворага, дзеючага ціхай сапай.

Паўстае пытаньне, прычым тут сяляне?

Я ведаю цэлыя групы калгасаў, якія разьвіваюцца і праквітаюць, акуратна выконваюць заданьні дзяржавы і мацнеюць у гаспадарчых адносінах з дню ў дзень. З другога боку, я ведаю такія калгасы, разьмешчаныя па суседзтву з папярэднімі калгасамі, якія, ня гледзячы на аднолькавы з імі ўраджай і аднолькавыя з імі аб'ектыўныя умовы,—чахнуць і разлагаюцца. У чым прычына? Прычына ў тым, што першай групай калгасаў кіруюць сапраўдныя камуністы, а другой групай кіруюць шляпы, праўда, з партыйным білетам у кішэні, але ўсё-ж шляпы.

Паўстае пытаньне, прычым тут сяляне?

Рэзультатам недаацэнкі ролі і адказнасьці камуністаў зьяўляецца тое, што нярэдка прычыну недахопаў нашай работы ў вёсцы шукаюць ня там, дзе яе належыць шукаць, і недахопы застаюцца з прычыны гэтага ня зьнішчанымі.

Не ў сялянах трэба шукаць прычыну затрудненьняў у хлебазагатоўках, а ў нас саміх, у нашых уласных радох. Бо мы стаім ва ўладзе, МЫ распалагаем сродкамі дзяржавы, МЫ заклікаты кіраваць калгасамі і МЫ павінны несьці ўсю поўнату адказнасьці за работу ў вёсцы.

Вось галоўныя прычыны, вызначыўшыя недахопы нашай работы ў вёсцы.

Можна падумаць, што я намаляваў надта сумны малюнак, што ў нас уся работа ў вёсцы састаіць з адных толькі недахопаў. Але гэта, канешна, няверна. На самай справе, наша работа ў вёсцы мае побач з гэтымі недахопамі цэлы рад сур'ёзьнейшых і рашаючых дасягненьняў. Але я ўжо казаў у пачатку сваёй прамовы, што ў мае задачы не ўваходзіць характарыстыка нашых дасягненьняў, што я ўзяўся гаварыць толькі аб недахопах нашай работы на вёсцы.

Ці можна выправіць гэтыя недахопы? Так, бязумоўна, можна. Ці выправім мы іх у бліжэйшы час? Так, бязумоўна выправім. У гэтым ня можа быць ніякага сумненьня.

Я думаю, што палітаддзелы МТС і саўгасаў зьяўляюцца адным з тых рашаючых сродкаў, пры дапамозе якіх можна будзе зжыць гэтыя недахопы ў самы кароткі тэрмін. (БУРНЫЯ, ДОЎГА НЯСЬЦІХАЮЧЫЯСЯ АПЛЁДЫСМЭНТЫ).

די באשטימונגען פונעם פאראייניקטן פלענום פון צ"ק און צ"קק.—א קאמפּס־פּראגראם פון דער ווייטערדיקער באלשעוויסטישער טעטיקייט.

די ארבעטער פון „אינדוסטריאליזאציע־פאן“ באגריסן דעם פירער פון אלוועלטלעכן פּראלעטאריאט.

די אלגעמיינע פארזאמלונג פון די ארבעטער פון פאבריק „אינדוסטריאליזאציע־פאן“ ... די אינפארמאציע וועגן דעם פארטראג פון כ' סטאלין אפן פאראייניקטן פלענום פון צ. ק. און צ. ק. ק. אל. ק. פ. (ב). באגריסט דעם לעניניש[ן] צ"ק פון אונדזער פארטיי, דעם ארגאניזאטאר פון די זיגן ... ערשטן פינפיאר, וועלכע באווייזן די ארגעטנדיקע אף פּערספּעקטיוו און פארווירקלעכן די פּאליטישע ... ווירטשאפטלעכע אויפגאבן פון צווייטן פינפיאר.

די באשטימונג פון פלענום איז א פאנאנדערגעוויקלטע פּראגראם פון דער ווייטערדיקער ארבעט און קאמף.

[...]

ד) אויפהייבן די פּראדוקטיווקייט פון ארבעט, פארפעסטיקן די ארבעטס דיסציפּלין, פירן ... קאמף מיט די פּראגולשטשיקעס און די אלע, וועלכע דעזארגאניזירן די ארבעט.

ה) אריינציען אלע ארבעטער אין דער פּראקטישער ארבעט פון גרייטונג פון פרילינג־פּ... אונדזער בייסטטישער ווירטשאפט, גערייכנדיק אז די קאאפּווירטשאפט דאס איז א פּראקטישע באווייז ... פון פארגרעסערן די באזארגונג פון די ארבעטער.

אונטער דער פאן פון לענינישן צ. ק. צו ווייטערדיקע זיגן!

צום פלענום פון שטאטקאם פון פּארטיי

פאנאנדערוויקלען די ארבעט צווישן די נאצמינדערהייטן, אזוי ווי אפן ברילן־פאבריק

די אפּארטוניסטישע פּראקטיק אף דער שוכפאבריק „לעקערט“ דארף ווערן אויסגעווארצלט

די דערפארונג—אלע פאבריקן

דער צונויפלי פון די נאצמינדערהייטן אפן ברילן־פאבריק איז דורך מיט א גרויסן דערפאלג

די ארבעט צווישן די נאצמינד־ארבעטער אפן ברילן־פאבריק האט זיך געפונען אין א שלעכטן דורכרייס. די נאציאנאלע קרייזן: יידישע, פּוילישע און לעטישע זיינען קימאט ווי פאנאנדערגעפאלן געווארן. די צעכאווע וואנטציימונגען און די פאבריקישע פּילטיר־אזשקע האבן ווייניק אכט אפּגעגעבן דער ארבעט צווישן די נאצמינדערהייטן. אפן פאבריק איז ניט אויסגעשריבן געווארן קיין נאציאנאלע פּרעסע.

ווען די פאבריק האט זיך איינגעשלאסן אין „40־טאגיקן ארבעטקארן מארש“ איז באשלאסן געווארן די פראגע וועגן ליקווידירן דעם שיפן דורכרייס ...

מאס. ארבעט זיינען קאמאט ווי אלע 100 פּראצ. איינגעלאדענע געקומען צו דער צייט.

אפן צונויפלי זיינען געשטאנען די פראגן וועגן נאצקולטבוווונג, סאכאקלען פון 1 טן פינפיאר און די קאנטראל־ציפערן אפן 33־טן יאר. די ארבעט פון דעם צונויפלי האט זיך דורכגעפירט אין די סעקציעס, זייער לעבעדיק איז דורכגעפירט געווארן די ארבעט אין דער יידישער און פּוילישער סעקציע. די פארטרעגער זיינען פארשאטן געווארן מיט פראגן.

אין אלע סעקציעס איז באשטימט געווארן אונ[...]

[...] געגאנגען צום יידענע. ס'זיינען אריינגעטראגן געווארן פאר־שלאגן וואס אפטער איינארדענען אזעלכע אוונטן.

אלס א רעזולטאט פון צונויפלי ארבעטן רעגולער דריי יידישע קרייזן, איין פּוילישער און איין לעטישער. ס'גייען ארויס נאציאנאלע וואנטציימונגען און אין דער פּילטיר־אזשקע.

ס'שרייבן זיך אויס 80 עקז. יידישע צייטונגען פּוילישע און לעטישע.

די דערפארונג פון ברילן־פאבריק דארף אויסנוצן אלע איבעריקע פאבריקן.

פון צונויפלי. דעם 15־טן דעקאבער האט מען פאנאנדערגעטיילט ספּעציעלע איינלאדונגס־בילעטן יעדער ארבעטער אף זיין מאטאר־שפּיאן, ווו זיי זיינען געווען איינגעלאדן מיט דער פאמיליע אפן צונויפלי.

דער צונויפלי איז פארגעקומען דעם 18־טן דעקאבער אין קלוב פון די מעטאליסטן. דער קלוב האט זיך גוט צוגעגרייט. באם איינגאנג זיינען געהאנגען לאזונגען אף יידיש, פּויליש און לעטיש: „דעם צונויפלי פון די נאצמינד־ארבעטער—א באלשעוויסטישן גרוס“!

אלס א רעזולטאט פון דער גוט דורכגעפירטער [...]

באגארי.

אפן „לעקערט“ וואוינט מען אפּאנים אפ א־גויספירונגען

מיצאד דער שטאט ק"ק און נאצ־קאמיסיע

אפן שוך־פאבריק אין נאמען פון „לעקערט“ ארבעטן 895 ארבעטער און אנגעשטעלטע, פון זיי 542 יידן, די איבעריקע, מערסטנטייל, ווייסרוסן. אזא נאציאנאלער באשטאנד האט געדארפט צוווינגען דעם פאבריקאלעקטיוו און פאבקאם פירן אן איינמענ[...]

ארגאניזאציעס דארף געפירט ווערן אף ווייסרוסיש. די אפּארטוניסטן פון „לעקערט“ האבן די באשטימונג פארשטיינען אפיסל אנדערש. דער פאבריקקאלעקטיוו טראגט ארויס א קלוגע באשטימונג (א שעדעוור פון ניט פארשטיין די נאצפּאליטיק) צום 1 [...]

[...]

ניטא קיין רחמנות צו די פּראגולשטשיקעס!

ביז וואנען וועט מען אפן „פּראפינטערן“ איגנארירן די באשטימונג פון רעגירונג

דער אפּארטוניסט־ליבעראל באיארער דארף אויסגעשלאסן ווערן פון פּארטיי

אפן נייפאבריק „פּראפינטערן“ הערשט נאך באהיינטיקן טאג א ליבעראלע באציונג צו פּראגולשטשיקעס, די ארעפּרייסער פון דעם פּראמפינפּלאן. מיצאד איינציקע ווירטשאפטלער, אנפירער פון די צעכן ווערט איגנארירט די דעקרעט פון צ.א.ק. וועגן ארויפנעמען פון ארבעט פאר איין פּראגול. אזוי האט דער אינסטרוקטאר פון יינגלשן מאנטל־צעך גאידאקאוויטש אפּגעלאזן אן ארבעטער אן קיין שום סיבע אף 2 טעג, אנעם וויסן פון פארוו. פון צעך. דער פארוואלטער פון מיידלשן מאנטל־צעך אסטראוויטש, מיטגליד פון פּארטיי, האט צוגעלאזן צו דער ארבעט די ארבעטערן סטעפּאנאווע, וועלכע האט געמאכט א פּראגול.

[...]

4 אפּגענומען די דאקומענטן, אזוי אז 40 איבעריקע ארבעטס־פּאיען געפינען זיך אין רעשוס פון די פּראגולשטשיקעס.

ביז וואנען וועט מען אפן „פּראפינטערן“ איגנארירן די באשטימונגען פון פּארטיי און רעגירונג.

א פּארטיי־מיטגליד.

פאר 6 כאראשים—אין 6 אונטערנעמונגען.

מיט 6 כאראשים צוריק האט אין פּאקאוועטשנעם צעך פון פאבריק געארבעט איינער קאהאן. אין פּאקאוואטשנע, ווו ער האט אפּגעארבעט א קורצע צייט, איז קאהאן אריבערגעלאפן אין לעדער־זאוואד, פון לעדער־זאוואד אין „מעטפּראם“, נאכדעם אין דער פאבריק „פּראפינטערן“, פון „פּראפינטערן“ אף אן אונטערנעמונג, ווו מען טריקנט פרוכטן, און אצינד ארבעט שוין קאפּלאן ווידער אף אונדזער [...]

[...] קאהאנען, וואס האט אין משך פון 6 כאראשים געביטן 6 אונטערנעמונגען. קאהאנען דארף מען ארויסשליידערן פון פאבריק. מען דארף אויך פעסטשטעלן ווער איז שולדיק אין צונעמען אים אף ארבעט און צוציען יענעם צו שטרענגסטער פאראנטווארטלעכקייט.

א. קאפּלאן.

ה. רעלעס

א זעץ טאן די פיינט

וואס שארן זיך ארײַן...

געווידמעט דער קומענדיקער רייניקונג פון פּארטיי

ווי פון זייגן רויטע
זשמורען זיך די אויגן
אין דער שטערן קנייטשט זיך
ווי אן אלטער פּראס,
לאנגזאם אף דער צייטונג
זיצט ער איינגעבויגן,
מיט א בייזער סבע
ערגעץ טיף פאבאקס.

— ער, פארשאלטענע!..
פארבלייבט אין צייגער שטעקן,
און מיט שוים, מיט זאטע
שווימט דער ווארט אראפּ.
— וואס?

[...]

ווען סימפּלעגט קומען גאנטשארענקע
דער באנדיט.
באר אין יאר אין צוואנציקטן
ווען דער בייזער עקשן
האט דערזען די וואר,
און מיט בייזער סיבע
אין הארצן טיף צערייצט
האט ער די פּאגאנעס
אפּגעפּלעקט פון אקסלען
און פון ברוסט
דעם קרייץ.

...ס'איז רוסלאנד רייך
מיט וועלדער און מיט סטעפּן
[...]

קריכט דער טאג אראפּ־
אוועק א יאר
און נאך איינער,
א פארשבילעט געקראגן
אין געווארן פארזיצער
פון צעראבקאאפּ.

אט מיר זאגן
ס'איז נאך ניט געהעריק
אסטמאל פעלט נאך
עפּעס אויך צו אלץ.
אויב עס סטייעט ניט קיין עקשר
אין קיין הערינג,
איז פאר אים גענוג
[...]

[...]
אן הענעלישקיס
און טאט.
פון גאנטשארענקע—
ווערט ער פארטיזאנין,
און ער טראגט די זינגער
פארטייען אין ווארשטאט.
ניט געווינט צו מאסע
באר מען מוז זי טראגן,
ווי א טיוק א שווערער

[...]
מיר וועלן אזוי מעכטיק
אזעץ טא אלע פיינט,
וואס שארן זיך ארײַן,
ווייל שארף דער בליק
באם שטאלץ: וועכטער
ווי באלשעוויקעס
קענען
און דארפן זיין!

אהין אף רויטער מאסקווע
איז זיין בייזער ווילן
איז אוועק מיט באמבעס
און מיט דינאמיט.
וויפל דערפער כוטערס,
פלעגן שרעק דערפילן,

[...]

מען שרייבט אונדז:

לויטן אדרעס: ארבעט־פּאלאץ, דריטער שטאק

„געבן בעסער דעם וואראמעס די כאזיירים, איידער אייך“

(א בריוו פון א גרופּע ארטעל מיטגלידער).

די קיך פון ארטעל „יאשטשיק“ באזארגט מיט וואראמעס די מיטגלידער פון ארטעל „מעטאל“. ביז דער לעצטער צייט האט די קיך רעגולער באזארגט מיט מיטאגן דעם ארטעל „מעטאל“. נאר דעם פארזיצער פון ארטעל „יאשטשיק“ זעליעזניאוון איז דאס ניט געפעלן געווארן, ער האט געוואלט [...]

[...] מאמיווירנדיק מיט דעם, האט זעליעזניאוו קומט נאך 100 ר. אף דעם האט זעליעזניאוו בעגעבן א „קלאסישן“ ענטפער: „בעסער געבן דעם וואראמעס די כאזיירים איידער אייך“.

דעם 11־טן יאנואר איז, ווי אלעמאל, אפּגעקאכט געווארן וואראמעס פאר דעם ארטעל „מעטאל“, נאר דער ביוראקראט זעליעזניאוו האט פארבאטן ארויסגעבן די מיטאגן און פארקויפט זיי אף דער זייט.

מיר פאדערן פון דער ביורא פון דער פּארטיי־קאמערל אנעמען שטרענגע מיטלען צו דעם ביוראקראט מיטן פּארטיי־בילעט אין קעשענע.

ב יגאדע: בעריסאן, זוויליך, בענכין, בלען, באיארסקי.

גאלינקין ווייזט ארויס „אדמיניסטראטיווע פעיקייטן“

דער פארזיצער פון ארטעל כ' גאלינקין האט געפונען פאר נייטיק ארומצוכן די א טער־מיטגלידער. דורכפירן דאס אין לעבן האט ער פארגעלייגט דעם שומער פון ארטעל כ' פּילער.

כ' פּילער, ארומזוכנדיק די מענטשן, האט זיך קא[...] ...

[...]

ווען די פראגע איז באהאנדלט געווארן אף דער פארוואלטונג, האט מען דעם כ' פּילער ארויסגעשטעלט אף דער ארבעט.

מיר האלטן, אז אזא פארקריפלונג פון דער איינפערזאניקער אנפירונג איז ניט דערלאזבאר. גאלינקין דארף קריגן פאר אזעלכע מייסים איבער די תענט.

גראסמאן.

טיקן־טאעס

אין כ. רעלעס ליד „פון ציקל „שטעטלע“ בעדרוקט אין פאריקער יידישער זייטל (דעם 8־טן יאנואר.) איז ... שולד פון קארעקטאר אריינגעפאלן א פארדריסלעכער טעות: די פערטע שורע פון ערשטן פּערז הייבט זיך אן מיטן ווארט „פון“, דארף זיין „צו“.

אזוי ווי דער דרוק־טעות טראגט אריין א מיספארשטענדעניש אין דער ליד דרוקן מיר איבער דעם ערשטן פּערז נאך אמאל:

מיט געבייען וואשן מיר
אלץ, וואס אלט און נישטיק איז:
פון „קוילער־געסלעך“ אשיקע
צו גאסן,
סאציאליסטישע.

דעם 22־טן יאנואר ד. י. וועט אין לאקאל פון ארבעט־פּאלאץ פארקומען

א פארזאמלונג פון דער „יידסעקציע פון פאריין פון סאוועטישע שרייבער“ צוזאמען מיט די מיטגלידער פון די ליטקרייזן [...]

אין מעכאנישן טעכניקום איז אפ דעם געביט א דורכרייס

אין מעכאנישן טעכניקום איז פאר דער לעצטער צייט אפּגעשוואכט געווארן די אינטערנאציאנאלע ארבעט.

אין טעכניקום לערנען זיך סטודענטן פון פארשידענע נאציאנאליטעטן, נאר קיין צייטונגען אף די נאציאנאלע שפּראכן ווערן ניט אויסגעשריבן. די [...]

[...]

די פּראדוקציר־עסטאפעטע פון דער געווערב־קאאפּעראציע דארף ברענגען צו נייע זיגן אין זיין פון:

אויפהייבן די ארבעטס־פּראדוקטיווקייט. פארבעסערן די קוואליטעט פון פּראדוקציע. אראפּזעצן דעם זעלבסטקאסט.

געבן מער סכוירעס פארן ברייטן געברויך—

אויספילן די באשטימונגען פון פאראייניקטן פלענום פון צ"ק און צ"קק אלקפּ(ב)

דער ארטעל „יאשטשיק“ שטייט נאך אלץ אפ

אנהויבנדיק פון 3־טן קווארטל פון פאריקן יאר ווערט ניט אויסגעפילט דער פּראמפינפּלאן אין ארטעל „יאשטשיק“.

די נייע פארוואלטונג האט ניט געקאנט באווארן דעם ארטעל א נארמאלע ארבעט. דער פארזיצער פון ארטעל כ' זעליעזניאוו וויל דאס דערקלערן מיט דעם, וואס עס שטערט אין דער ארבעט דער [...]

די קוואליטעט פון דער ארויסגעלאזנער פּראדוקציע איז זייער א נידעריקע. עס ווערן ארויסגעלאזן דיזאנען מיט קרומע פיס, קרומע כפינקעס א. א. וו.

עס ווערט געפירט א שוואכע קולט־מאסן ארבעט, די וואנט־צייטונג ווערט געשריבן פון געבייל־סע מענטשן, די ארטעל־מיטגלידער שרייבן ניט ווייל די רעאגירונג אף די נאטיצן איז מער ניט ווי אפן פּאפּיר, די ארבעטער־מארשאלן ווערן ניט רעאליזירט.

די געזעלשאפטלעכע דערנערונג איז פאר דער [...]

לעצטער צייט פארבעסערט געווארן. עס זיינען אויפגעשטעלט געווארן אף אפּקארם 3 כאזיירים.

דער ארטעל האט באוויזן, אז ביזן דריטן קווארטאל פון 1932־טן יאר, ווען ס'איז געווארן אן ארבעטספּעציקע אנפירונג, האט מען דעם פּראמפינפּלאן געקאנט אויספילן. היינט איז קיין אביעקטיווע סיבעס קעריי ניט צו אויספילן דעם פּראמפינפּלאן ניטא—אין דעם איז שולדיק די אנפירונג.

די ארבעט מוז איבערגעבויט ווערן אזוי, אז דער פּלאן מוז אויסגעפילט ווערן.

קארל אקטיאברינסקי.

כ' קארדאשענקא, מיר ווענדן זיך צו דירו

„רויטער אויטילשטשיק“ מוז באקומען א געביידע.

דער ארטעל „רויטער אויטילשטשיק“ עקזיסטירט שוין א יאר, פאר דער צייט האט ער זיך באוועכטיקט. דער פּראמפינפּלאן פארן 1932 יאר איז אויסגעפילט געווארן אף 110 פּראצענט. די ערשטע 2 דעקאדעס פון יאנואר כוידעש 1933 יאר איז געווען דער פארגעג צו באארבעטן 50 טאן אויסלויווארג. דער פּלאן איז איבערגעשטיגן געווארן אף 10 טאן.

[...]

די פּארטיי־פּראדוקציע וואלגערט זיך אפן שניי, ס'קומט ארויס צו ארבעטן אף גאס ס'איז ניטא קיין עסצימער און מען עסט ווו מען ארבעט.

עס ווערט געפירט א שוואכע קולט־מאסן ארבעט ס'זיינען פאראן אלפאבעטן, וועלכע זיינען ניט אויסגעקויפט מיט לערע, קיין וואנטצייטונג גייט ניט ארויס.

די פארוואלטונג האט נאך ווייניק פּאפּולאריזירט דעם אויטיל־צעך, ס'איז נאך ניט געגוג געפּעסט גע[...]

[...]

АБМЕН НОТАМІ ПАМІЖ СССР І ЯПОНІЯЙ.

Паведамленьне ТАСС.

13 сьнежня 1932 г. японскае міністэрства замежных спраў перадала паўнамоцнаму прадстаўніку СССР у Токіё тав. Траяноўскаму вэрбальную ноту, якая зьмяшчала афіцыяльны японскі адказ на прапанову, зробленую ад імя Савецкага ўраду тав. Літвінавым 31 сьнежня 1931 г. пану Іосізава ў часе яго праезду праз Маскву у Токіё для заняцьця пасты міністра замежных спраў.

У ноце, перададзенай тав. Траяноўскаму, японскі ўрад указвае, што магчымы розныя думкі па пытаньні аб часе, які можа быць прызнаны адпаведным для заключэньня пакту аб ненападзе. Адна з гэтых думак стаіць за заключэньне пакту аб ненападзе, які забясьпечыў бы надалей вырашэньне розных спрэчных пытаньняў паміж абедзьвюма краінамі. Другая, процілеглая думка заключаецца ў тым, што спачатку павінны быць зьнішчаны прычыны магчымых спрэчак, і толькі тады могуць быць разгледжаны такія, больш агульныя пытаньні, як пакт аб ненападзе.

Японскі ўрад са свайго боку таксама знаходзіць, што яшчэ не насьпеў час для заключэньня пакту аб ненападзе ў сучасны момант і што лепш заняцца вырашэньнем розных пытаньняў, якія ёсьць у адносінах паміж абедзьвюма краінамі. Для сучаснага моманту японскі ўрад палічыў-бы за лепшае абмяняцца думкамі аб мэтадах папярэджаньня і мірнага ўрэгуляваньня мясцовымі сродкамі затрудненьняў, што могуць узьнікнуць у выніку сутыканьня войск абедзьвюх краін,—напрыклад, шляхам стварэньня японска савецка-маньчжурскага камітэту для папярэджаньня памежных інцыдэнтаў.

У адказ на паведамленьне японскага ўраду, які адхіліў такім чынам для сучаснага моманту прапанову СССР аб заключэньні савецка-японскага пакту аб ненападзе, тав. Траяноўскі перадаў 4-га студзеня 1933 года японскаму міністэрству замежных спраў вэрбальную ноту, у якой савецкі ўрад заяўляе аб сваёй поўнай згодзе з першай з вышэй паданых думак і са здавальненьнем адзначае, што гэты пункт погляду і дзяляецца японскімі коламі. Савецкі ўрад выказвае жаль з прычыны т а г о, што японскі ўрад не знайшоў магчымым стаць на гэты пункт погляду і далучыцца да процілеглай думкі, пасьлядуючае вырашэньне якой нямінуча прыводзіць да поўнага адмаўленьня ідэі пакту аб ненападзе, якая заключаецца ў пакце Келёга—Брыяна і міжнароднага адмаўленьня ад вайны ў якасьці сродку вырашэньня спрэчак.

Японскі ўрад, відавочна, лічыць адпаведным заключэньне згоды аб ненападзе толькі паміж такімі дзяржавамі, у якіх ня існуе ніякіх спрэчак. Але пры сучаснай эканамічнай і палітычнай узаемазалежнасьці паміж народамі, такое становішча, наўрад ці існуе і наўрад ці магчыма, асабліва паміж дзяржавамі, якія знаходзяцца ў больш ці менш блізкім суседзтве. Апрача таго, вырашэньне існуючых спрэчак не гарантуе ад узьнікненьня таких спрэчак надалей.

Савецкі ўрад указвае далей у сваёй ноце, што дзяржавы, якія заключылі з СССР пакт аб ненападзе, зусім ня прызналі ступень адсутнасьці якіх-бы там ні было ўзаемных спрэчак і прэтэнзій, у прыватнасьці, СССР у самы апошні час згаджаўся заключыць пакт аб ненападзе з суседняй дзяржавай, з якою ён мае спрэчную граніцу і вельмі ўгрунтаваныя тэрытарыяльныя прэтэнзіі. Сэнс пактаў аб ненападзе, як і пакту Келёга—Брыяна, па думцы савецкага ўраду у т ы м і заключаецца, што дзяржавы, выходзячы з наяўнасьці або магчымасьці паміж імі спрэчак, адмаўляюцца ад вырашэньня іх гвалтоўным шляхам.

Савецкі ўрад са свайго боку зусім не знаходзіць, каб паміж СССР і Японіяй існавалі такія спрэчкі, якіх нельга было-б, або якіх не згаджаўся-б вырашыць мірным шляхам. Адмаўленьне гэтага прывяло-б да супярэчнасьці з пактам Келёга—Брыяна, удзельнікамі якога зьяўляюцца як СССР, так і Японія. Прапануючы Японіі пакт аб ненападзе, савецкі ўрад зусім не ігнараваў гэтага міжнароднага пакту, а імкнуўся толькі ўзмацніць яго і шляхам двухбаковай згоды пашырыць і прыстасаваць яго да асаблівасьцяў адносін абедзьвюх краін.

Савецкі ўрад заключае ў сваёй ноце, што яго прапанова ня была выклікана меркаваньнямі моманту, а выцякае з усёй яго мірнай палітыкі і таму застасецца ў моцы і надалей.

Савецкі ўрад выказвае сумненьні ў тым, што адмова адзяго боку ад згоды аб ненападзе будзе садзейнічаць стварэньню атмасфэры, спрыяючай для вырашэньня усіх спрэчак і ўладжаньня непаразуменьняў.

Савецкі ўрад прымае да ведама заяву японскага ўраду, якая заключана ў вэрбальнай ноце, аб тым, што Японія і Савецкі саюз узаемна гатовы паважаць суверэнныя правы адзін другога і пунктуальна ўстрымлівацца ад парушэньня ў малейшай ступені іх граніц, і выказвае упэўненасьць у тым, што пры дакладным выкананьні гэтага абавязацельства на узьнікне, як і ў мінулым, ніякіх памежных інцыдэнтаў і пры часовым знаходжаньні японскіх войск ля савецкай граніцы.

Разам з тым савецкі ўрад выказвае сваю гатоўнасьць вызучыць і абмеркаваць японскую прапанову аб стварэньні японска савецка маньчжурскага камітэту для папярэджаньня памежных інцыдэнтаў у прыкладу такіх-жа камітэтаў, якія існуюць у Савецкага саюзу з Румыніяй, Польшчай і іншымі суседнімі дзяржавамі.

Ня кіраўнік, а галавацяп у рагавых акулярах.

Дырэкцыя тэкстыльнага тэхнікуму, акрамя агульнай прапрацоўкі пастановы ЦВК і СНК і пленуму ЦК КП(б)Б аб вышэйшай і сярэдняй школе, нічога не зрабіла для таго, каб перабудаваць работу тэхнікуму ў адпаведнасьці з гэтымі пастановамі.

Дагэтуль адсутнічаюць пляны і праграмы па некаторым дысцыплінам. Няма сталага раськладу заняткаў і таму часта зрываюцца лекцыі (па фізкультуры і нямецкай мове). За адсутнасьцю выкладчыкаў па спэцыяльным дысцыплінам праводзіцца аб'яднаньне груп, што адбіваецца на якасьці заняткаў. Ткацкая лябараторыя заўжды замкнута. Прадзільныя машыны псуюцца пад дажджом. Габінэты працуюць толькі тады, калі ў выкладчыка ёсьць гадзіны па раскладу і студэнты па вечарах ня маюць дзе займацца. Бібліятэка не прыстасавана да працы студэнтаў.

Адсутнічае сувязь паміж тэорыяй і практыкай і таму студэнты на практыку едуць тэарэтычна непадрыхтаванымі (раней праходзяць практыку, а потым тэорыю). Праграмы практыкі не прыстасаваны да вытворчасьці, на якіх практыка праводзіцца. У тэхнікуме пануе безгаспадарчасьць: адарваны дзьверы, вокны разьбіты, памяшканьне бруднае.

Новы набор студэнтаў сарваны. Патрэбна было прыняць 180 чалавек, прынята 50. Некаторыя студэнты пакідаюць тэхнікум.

Дырэктар тэхнікуму Гантман глядзіць на гэта, як на нармальнае зьявішча, «таму што—гаворыць ён—тэхнікум сябе не зарэкамэндаваў». Дрэнна адносіцца Гантман і да настаўнікаў. «Пішы заяву і я цябе звольню»,—кажа ён настаўніку Эстрыну, калі той патрабаваў выплаціць прысьпяваўшыя яму грошы. Ведаючым...

24 СТУДЗЕНЯ—САВЕЦКІ ПАЛІТДЗЕНЬ У ВЁСЦЫ.

СЕЛЬСАВЕТЫ! УЗНАЧАЛЬЦЕ БАЯВОЕ І ПОЎНАЕ ЗАВЯРШЭНЬНЕ ЗАСЫПКІ НАСЕНСТРАХФОНДАЎ.

РАЗГОРТВАЕЦЦА МАСАВАЯ ПАДРЫХТОЎКА.

ПА ЯЛАГІНСКАМУ СЕЛЬСАВЕТУ пытаньне аб правядзеньні адзінага савецкага палітдню шырока абгаварвалася на пленуме, сходах калгасьнікаў, на нарадах калгаснага актыву. За час падрыхтоўкі арганізаваны 3 новых дэпутацкіх групы пры калгасах: імя Чырвонай арміі, імя Гамарніка, «Барацьбіт».

У рэзультаце актыўнай работы дэпутацкіх груп па ўсіх калгасах засыпаны поўнасьцю насенныя фонды, а таксама засыпаны насенныя фонды і па сямі вёскам аднаасобнага сэктару.

Падрыхтоўчая работа да савецкага дню дала значны зрух у мабілізацыі калгасных мас на ажыцьцяўленьне пастаноў сьнежанскага пленуму ЦК КП(б)Б.

У ЗАМАСТОЧЧЫ—падрыхтоўка да савецкага палітдню пачата 9 студзеня. За гэты час арганізавана 6 брыгад. Брыгады прымацаваны да калгасаў і акаляючых вёсак аднаасобнага сэктару. Па ўсіх калгасах праведзены сходы аб задачах адзінага савецкага дню. Арганізавана адна дэпутацкая група, ажыўлена работа трох дэпутацкіх груп, якія да гэтага часу ня дзейнічалі. Арганізавана ў калгасе імя Варашылава рэдкалегія насьценнай газэты.

У рэзультаце праведзенай работы калгасы: «Замасточча», Малая Чэрніца», «Шчамілаўка», імя «Праўды», «Чырвоны араты», імя Яраслаўскага закончылі засыпку насенных фондаў. У астатніх калгасах засыпка насенных фондаў падыходзіць да канца. Па ўсіх калгасах прыступлена да рамонту інвэнтару.

У СУВЯЗІ З ПАДРЫХТОЎКАЙ да савецкага дню, па Сялюцкаму сельсавету значна ўмацнілася работа па засыпцы насенных і страхавых фондаў. Дэпутацкія групы актыўна ўдзельнічаюць у давядзеньні пасеўных плянаў і абгаварэньні іх па брыгадах.

ПА СТАРАСЕЛЬСКАМУ СЕЛЬСАВЕТУ, у сувязі з падрыхтоўкай да адзінага савецкага дню, арганізавана 3 дэпутацкіх групы, у якія ўцягнуты 8 асоб з ліку лепшых калгасьнікаў. Вылучаны групавыя агітатары на кожныя 10—15 двароў.

Засыпка насенных фондаў па калгасам падыходзіць да канца. Дрэнна справа абстаіць з аднаасобным сэктарам. Задача дэпутацкіх груп неадкладна зараз-жа перанесьці ўвесь цяжар работы ў аднаасобны сэктар.

Па прыкладу калгасу „Уперад" рыхтавацца да веснавой сяўбы.

Калгас «Уперад» (Замастоцкі сельсавет) цалкам скончыў засыпку насенных і страхавых фондаў усіх культур на ўсю плошчу яравога кліну. Звыш пляну вылучан фонд насеньня вікі ў колькасьці 13 цэнтнераў для пасеву занятога пару пад жыта. У калгасе складзена брыгада па вывазцы гною. Прыступлена да ачысткі і рамонту сельгасінвэнтару. Пляны веснавой сяўбы даведзены да кожнай брыгады.

Калгас заканчвае абмалот. Засталося абмалаціць 4 га аўсу і 2 га ячменю.

Калгас прыступіў да здачы малака ў лік пляну першага кварталу бягучага году. Штодзённа здаецца па 120 літраў малака. Пляны здачы малака даведзены да кожнай гаспадаркі і калгасьніка.

Астатнім калгасам Замастоцкага сельсавету трэба браць прыклад з калгасу «Уперад».

Брыгадзір гарсавету Дудаў.

Неадкладна ліквідаваць прарыў.

Пленум В.-Лётчанскага сельсавету адзначыў нездавальняючы ход засыпкі насенных і страхавых фондаў і іх ачысткі. У калгасе «Пабеда» зусім не прыступілі да засыпкі насенфондаў; у калгасах імя «Віцебскі пралетары» і «Культурны фронт» засыпаны толькі часткова. Па гэтым калгасам яшчэ да гэтага часу ня скончаны абмалот.

Насенныя і страхавыя фонды павінны быць засыпаны безадкладна.

Васільлеў.

Ворага народу Марчанка—пазбавіць волі.

Кулак Марчанка Рыгор, які захаваўся ў калгасе „Бальшавік" (Бабініцкі сельсавет), хоча сарваць засыпку насенных і страхавых фондаў. Ён сам і падбухторваемая ім частка калгасьнікаў выступаюць супроць праверкі становішча насенфондаў.

Зрыўшчыка засыпкі насенных і страхавых фондаў, контррэвалюцыянэра Марчанку патрэбна безадкладна ізаляваць.

Брыгадзір.

АБВІНАВАЎЧАЕ ЗАКЛЮЧЭНЬНЕ
па справе абвінавачваемага Пятрова Нікіты Пятровіча паводле пастановы ЦВК і СНК СССР ад 7-га жніўня 1932 г.

На падставе няўхільнага правядзеньня генэральнай лініі партыі, рабочая кляса і калгаснае сялянства пад кіраўніцтвам партыі пасьпяхова завяршыла пабудову фундаманту сацэканомікі, у выніку чаго гіганцкі ўзрасла матар'яльная база краіны—грамадзкая ўласнасьць, зьяўляючыся здабыткам усіх працоўных і таму ахова яе ад пакраж—ёсьць справа ўсіх працоўных.

Ворагі народу, супроцьграмадзкія элемэнты спрабуюць нанасіць шкоду ў выкананьні нашых праграм шляхам раскраданьня і прыўлашчваньня сацыялістычнай маёмасьці, а разам з гэтым нанасіць шкоду справе палепшаньня матар'яльна-бытавых умоў рабочае клясы.

Сацыялістычная ўласнасьць зьяўляецца асновай савецкага ладу і эканамічнай базай для выкананьня сусьветна-гістарычных задач, стаячых перад СССР, гэта значыць канчатковай ліквідацыі капіталістычных элемэнтаў і клясаў наогул.

Пакражы сацмаёмасьці ў нашым Савецкім саюзе зьяўляюцца праявамі новых форм клясавай барацьбы з боку гінучых капіталістычных элемэнтаў, аказваючых шалёнае супраціўленьне разгорнутаму сацбудаўніцтву.

За апошні час маецца рад краж на прадпрыемствах, у саўгасах і калгасах Віцебску і раёну, утвараемых кулацкім і антыграмадзкім элемэнтам, пралезшым на нашы фабрыкі і заводы, у саўгасы і калгасы, што фактычна спрыяе зрыву выкананьня прамфінпляну і падрыву эканамічнай моцы гэтага прадпрыемства альбо калгасу.

Большай часткай гэты шкодны элемэнт, зусім нядаўна прышоўшы на вытворчасьць ці ў калгас, маючы доступ да каштоўнасьцяй, шкодзіць праз раскраданьне сацмаёмасьці, у прыватнасьці на панчошнай фабрыцы імя КІМ факты пакраж цэлымі партыямі панчох і іншай прадукцыі вытворчасьці.

Адным з вышэй пералічаных спроб клясавага ворага паслабіць моц нашай прамысловасьці зьяўляецца ўчынак пакражы цэлай партыі панчох на фабрыцы імя КІМ шофэрам Пятровым.

13 сьнежня 1932 году на памянёную фабрыку ў якасьці шофэра быў прыняты грамадзянін Пятроў, які перавозіў са станцыі на фабрыку ніткі, бульбу і іншыя. 6 студзеня 1933 г. Пятрову ўпяршыню была даручана перавозка шоўкавых панчох з фабрыкі імя Клары Цэткін на фабрыку імя КІМ, фарбарны цэх якой абслугоўвае абедзьве фабрыкі. Зрабіўшы адзін рэйс, Пятроў прыехаў у другі раз каля 7 гадзін на двор фабрыкі імя КІМ, дзе двое рабочых выгружалі і перавосілі панчохі ў адпаведны цэх, а грамадзянін Пятроў заставаўся стаяць каля машыны. Быўшы ў гэты час дзяжурным, дырэктар па фабрыцы т. Вігдэргаўз, які знаходзіўся на месцы прыёму панчох, заўважыў, што шофэр Пятроў неяк падазрона ходзіць вакол машыны, на падставе чаго ім было дадзена распараджэньне аб утварэньні вобыску пры выезьдзе Пятрова праз кантрольны пост. Пасьля выгрузкі панчох, быўшы там на месцы экспэдытар, агледзеўшы машыну і бачачы, што ўсе панчохі выгружаны і гр. Пятроў, праехаўшы на машыне адзін, быў затрыман каля кантрольнага паста, дзе зробленым вобыскам у кабіцы машыны пад сядзеньнем было знойдзена 70 пар шаўковых, неафарбаваных панчох, канцы якіх былі бачны з-пад сядзеньня. Зробленым вобыскам на кватэры Пятрова было выяўлена тры пары шаўковых наскоў, з якіх на адзэй пары ня было штампа фабрыкі, гэта значыць яна не магла быць куплена ў магазыне, а таксама была пакрадзена на фабрыцы, таксама знойдзена паўтары матка нітак, пакрадзеных на фабрыцы.

Прыцягнуты на падставе гэтага да справы ў якасьці абвінавачваемага, грамадзянін Пятроў сябе вінаватым ня прызнаў і растлумачыў, што знойдзеныя ў машыне пад сядзеньнем шаўковыя панчохі ён не пакраў, якім чынам яны там апынуліся, ён ня ведае, але падазрае, што з тае прычыны, што ў час прыёмкі ён зрабіў заўвагу дырэктару Вігдэргаузу, дык магчыма, што апошні альбо хто небудзь па яго просьбе падлажыў у яго машыну панчохі. Але тлумачэньне Пятрова не заслугоўвае ўвагі, бо па паказаньнях сьведак Пятроў увесь час знаходзіўся каля машыны і калі-б нават панчохі былі-б падкінуты другой асобай, то Пятроў, залязаючы ў кабінку, заўважыў-бы іх, паколькі яны тырчэлі з-пад сядзеньня.

На падставе выкладзенага грамадзянін Пятроў Нікіта Пятровіч, 33 год, жанаты, на ўтрыманьні 2 асобы, паходжаньня з сялян, ніжэйшай адукацыі, член КП(б)Б, але, як ён паказвае, згубіў партыйны білет і ў апошні час не плаціў партыйных узносаў, нават ня браўся на вучот на фабрыцы, нясудзімы,

АБВІНАВАЧВАЕЦЦА:

у тым, што, пралезшы ў шофэры панчошнай фабрыкі імя КІМ, сыстэматычна і шкодніцкі займаўся крадзяжом даручаемых яму для перавозкі каштоўнасьцяй, у выніку чаго на яго кватэры былі знойдзены пакрадзеныя з фабрыкі наскі і ніткі, а 6 студзеня 1933 г., у час перавозкі шаўковых панчох на фабрыку, украў 70 пар гэтых панчох, з якімі быў затрыман на кантрольным пасту, якімі дзеяньнямі ён падрываў матар'яльную моц фабрыкі, што прадугледжана пастановай ЦВК і СНК СССР ад 7 жніўня 1932 г.

А таму і на падставе 26 арт. КПК гэтая справа падлягае разгляду Вярхоўнага Суда БССР.

Складзена 11 студзеня 1933 году.

Пам. пракурора гор. Віцебску Абелеў.

Становішча засыпкі насенных і страхавых фондаў
на 17 студзеня
(у процантах).

НАЗВА КУЛЬТУР	Процант выкананьня пляну
Аўсу	54,3
Ячменю	115,3
Іншых зернавых	200,7
Вікі	69,8
Бабовых	83,1
Ільнонасеньня	77,8
Бульбы	89,0
Канюшыны	11,0

УВАГА: Зьмяншэньне проценту выкананьня засыпкі насен. і страх. фондаў па аўсу, ячменю, бабовым, ільну, канюшыне і бульбе тлумачыцца ўдасканаленьнем вучоту і ачысткай насеньня

Беларускі 2-гі Дзяржтэатр.
Пастаноўка, прысьвечаная 15-годзьдзю Кастрычнікавай рэвалюцыі.
20, 21, 22 23 і 24 студзеня ПРЭМ'ЕРА
НА ЗАХАДЗЕ БОЙ
Ус. Вішнеўскі, у 4-х дзеях.
Пачатак а 8½ гадз. ув. Пастаноўка Міколы Міцкевіча. Білеты ў касе тэатру, па калектыўным заяўкам скідка 40 проц. Прымаюцца заяўкі на цэлевыя паказы.

Віцебскае Аддзяленьне Энэргазбыту
БЕЛЭНЭРГА
АБВЯШЧАЕ, ШТО ЯНО ПРЫСТУПАЕ ДА ЗАКЛЮЧЭНЬНЯ ДАГАВАРОЎ.
Заключэньне дагавароў будзе вытварацца з 17—21 студзеня штодзённа з 10 гадзін раніцы да 10 гадзін увечары.
Для заключэньня дагавароў прадпрыемствы павінны прыслаць двух прадстаўнікоў—дырэктара і адказнага тэхнічнага работніка электрагаспадаркі.
Прадпрыемствы пры заключэньні дагавароў прадстаўляюць:
1. Пісьмовае абгрунтаваньне патрэбнай колькасьці квтгадзін (к. в т. ч) электраэнэргіі на 1933 г. з разьбіўкай паквартальна, а таксама мяркуемую максымальную нагрузку прадпрыемстваў у 1933 г.
2. Справаздачу аб праробленай рабоце за 1932 г. па палепшэньню «косінус фі» прадпрыемства.
Прадпрыемствам, не заключыўшым дагавары ў паказаны тэрмін, будзе спынена падача току.
АДДЗЯЛЕНЬНЕ ЭНЭРГАЗБЫТУ БЕЛЭНЭРГА.
51—3—2.

Віцебскамувытворчаму камбінату САЮЗУТЫЛЬ
патрэбны швэйныя нажныя машыны 16-ці клясаў.
З прапановамі зварачвацца па адрасу: Камсамольская, № 116, камбінат САЮЗУТЫЛЯ
58—3—1

ТОРГСІН ПРЫМАЕ ЗАКАЗЫ НА ПАШЫЎКУ ГАТОВАГА АДЗЕНЬНЯ мужчынскага і жаночага: паліто, гарнітуры і плацьці з розных матар'ялаў экспартнай і імпартнай якасьці па адбору заказчыкаў.
Заказы выконваюцца спэцыялістамі і ў найкарацейшы тэрмін.
Заказы прымаюцца ў універмагу па вул Леніна, 19.
23—5—4

Арцель „Кааправмонт"
даводзіць да ведама ўсіх прадпрыемстваў, устаноў і ўсяго насельніцтва аб тым, што прыём пачынак вытвараецца па ўсіх майстэрнях гораду бяз усялякіх ордэраў.
53—4—1 ПРАЎЛЕНЬНЕ.

Транспарт Белкамунбуду **даводзіць да ведама ўсіх былых рабочых і служачых** аб атрыманьні замацавальных талёнаў. У выпадку неатрыманьня да 1 лютага, талёны будуць здаяы ў ашчадкасу.
57—1—1

Хэмік-аналіцік з 5-гадовым вытворчым стажам жадае атрымаць месца ў гор. Віцебску, у заводзкай ці дасьледчай лябараторыі. Аб умовах паведаміць: г. Ростаў н/Д, Варашылаўскі праспект, № 8, кв. 49. Г. А. БАЖЭНАВАЙ.
56—1—1

Адзінокая пажылая жанчына **шукае месца:** глядзець за кватэрай, рэчамі, таксама можа выконваць лёгкія работы. Зварочвацца: 3-ці Ялагскі завулак, 41, з 3-х да 9-ці гадзін вечара. 49—1—1

ВІЦЕБСКІ ДЗЕНЬ.

● 15-га СТУДЗЕНЯ пачалася справаздачна-перавыбарчая кампанія мясцкомаў фінустаноў.

● У БЕЛДЗЯРЖТЭАТРУ 16-га студзеня адбылася пераклічка саюзу ЦП шэрсьць, шоўтрыкатаж аб ходзе справаздачна перавыбарчай кампаніі ФЗМК.

● СПРАВАЗДАЧНА - ПЕРАВЫБАРЧАЯ КАМПАНІЯ фабкомаў на фабрыцы імя КІМ і імя Клары Цэткін пачалася 10-га студзеня. Для лепшага правядзеньня перавыбарчай кампаніі фабрыка імя Клары Цэткін заключыла сацдагавор з фабрыкай імя КІМ.

● НА БЕЛУТЫЛЬ апартуністычна адносіцца да справаздачна-перавыбарчай кампаніі ФЗМК. Да гэтага часу падрыхтоўка да справаздачы ФЗМК не пачата.

● НА ЗАВОДЗЕ «ЧЫРВОНЫ МЭТАЛІСТ» за першую пяцігодку паступіла 1261 рабочая рацыяналізатарская прапанова. Эфэктыўнасьць складае 15514 рублёў. У 1929 годзе паступіла 51 прапанова з эфэктыўнасьцю ў 7052 руб., 1930 г.—177 з эфэктыўнасьцю—24553 руб., 1931 годзе—387 з эфэктыўнасьцю—45176 руб., у 1932 годзе паступіла на заводзе 650 рабочых прапаноў з эфэктыўнасьцю 62923 руб.

● НА ГАРЖЫЛСАЮЗУ 68000 руб. недабрана на пазыку „4-ы, завяршальны год пяцігодкі". Кіраўніцтва бязьдзейнічае.

● ПРАЗ ЗООЛЁГІЧНЫ МУЗЭЙ за 1932 год прайшло 24.964 асобы. Сюды ўваходзяць праведзеныя экскурсіі—245 з лікам 7230 чал. Астатнія не арганізаваным парадкам. Праведзена 19 лекцый па розным тэмам.

● ДЛЯ АБСЛУГОЎВАНЬНЯ ШКОЛ Віцзоомузэй адкрыў новы музэй па барацьбе з шкоднікамі палёў, садоў і гародаў.

● За час правядзеньня камсамольскай фізкультурнай эстафэты за шырспажыў і збор утыля сабрана 27 тон утыля. Уперадзе па збору ўтыля ідуць фізкультурнікі фабрык імя Лекерта і акулярнай.

Адказны рэдактар Л. РОЗЭНБЛЮМ.

Ячэйка КП(б)Б і зьўком вадаканала з глыбокім жалем паведамляюць аб нечаканай сьмерці старэйшага рабочага гарадзкой вадакачкі
тав. БАГДАНАВА Мік. Хвёдаравіча.
Вынас цела з клюбу вадакачкі, а 4 гадз. увечары сёньня, 20 га студзеня.

ЗАВОЧНЫ СЭКТАР ВІЦЕБСКАГА ВЭТЭРЫНАРНАГА КАМБІНАТУ працягвае
прыём студэнтаў-завочнікаў
БЕЗ АДРЫВУ АД ВЫТВОРЧАСЬЦІ.
Завочны інстытут рыхтуе вэтурачоў, тэрмін навучаньня 4 гады.
Тэхнікум рыхтуе вэттэхнікаў, тэрмін навучаньня 3 гады.
У інстытут прымаюцца скончыўшыя сярэдняя школы, тэхнікумы і няскончыўшыя ВНУ. У тэхнікум—скончыўшыя 7-годкі, ШСМ і адпавядаючыя ім вучэбныя ўстановы.
Ад паступаючых трэбуюцца наступныя дакуманты: 1) засьведчаная ў савецкіх, гаспадарчых ці прафсаюзных арганізацыях анкета; 2) аб адукацыі, і 3) камандыровачныя пасьведчаньні адпаведных с/г арганізацый.
Плата за навучаньне для некамандыруемых—у інстытуце—180 руб. у год, у тэхнікуме—80 руб.
Узнос платы: першы—уперад за два месяцы, далей—штомесячна.
За камандыруемых плоцяць с/г арганізацыі.
Усе даведкі—па адрасу: Віцебск, Вэтэрынарная 1/3, завочны сэктар вэткамбінату. Дырэкцыя.
№ 60—1—1

ТАРГІ
на ПРОДАЖ МАЁМАСЬЦІ, якая належыць віцебскаму аддзяленьню Белбудканторы.
Маёмасьць ніжэйнаступная:
1. Транспарт, 36 коняй і розны нярухомы інвэнтар.
2. Мэханічны перасоўны інвэнтар.
3. Розны інструмэнт.
4. Гаспадарчы інвэнтар.
5. Пажарная маёмасьць.
Усяго на суму 169 220 руб. 38 кап.
Продаж будзе вытварацца на прадмет спагнаньня запазычанасьці рэспубліканскай касе сацстраху БССР у суме 115.120 руб. і віцебскаму аддзяленьню Белкамунбанку 175.044 руб 74 кап.
Таргі ПРЫЗНАЧАЮЦЦА НА 26 СТУДЗЕНЯ 1933 г. у памяшканьні віцебскага аддзяленьня Белбудканторы (вул. Таўстога д № 8). Жадаючыя прыняць удзел у таргах, павінны ўнесьці ў Дзяржбанк на бягучы рахунак у дзяржбанку № 14 гарфінкасы, 10 проц. кошту таго прадмету, які пажадана набыць.
За ўсімі даведкамі адносна таргоў і ацэнкі зьвяртацца да вучастковага інспэктара 1-га аддзяленьня міліцыі т. Крыштопонка.
Начальнік 1-га аддзяленьня ВГМ Рохлін.
Вучастковы інспэктар Крыштопінка.
64—3—1

ГарАНА адчыняе ТРОХМЕСЯЧНЫЯ ДАШКОЛЬНЫЯ КУРСЫ. Прымаюцца асобы ня ніжэй 5, 6, 7 груп.
Курсанты забясьпечваюцца стыпэндыяй і інтэрнатам. Заявы падаваць у гарсавет. Пакой 25, з 11 да 2 гадз.
61—3—1 Інспэктар.

Віцебскі ЗАГС просіць зьявіцца г-на Гутнікава, Ісаака Майсеевіча у ЗАГС—у памяшканьне гарсавету—Савецкая 32, пакой № 16,—па справе аб скасаваньні шлюбу з гр. Хасей Гутнікавай.
Загадчык загсам Зільберблат.

Тыраж 8.500 экз.